

วิทยานิพนธ์

การศึกษาผลกระทบของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ต่อเศรษฐกิจไทยใน
ภาคเหนือตอนบน

**THE EFFECT OF COMMERCIAL BANK LOANS ON
THAI ECONOMY IN UPPER NORTHERN REGION**

นายประภาส เมืองพระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2551

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

ปริญญา

เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

สาขา

เศรษฐศาสตร์

ภาควิชา

เรื่อง การศึกษาผลกระทบของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ต่อเศรษฐกิจไทยในภาคเหนือตอนบน

The Effect of Commercial Bank Loans on Thai Economy in Upper Northern Region

นามผู้วิจัย นายประภาส เมืองพระ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์สันติยา เอกอัคร, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สังเวียน จันทรทองแก้ว, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 3 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2551

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาผลกระทบของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ต่อเศรษฐกิจไทยในภาคเหนือตอนบน

The Effect of Commercial Bank Loans on Thai Economy in Upper Northern Region

โดย

นายประภาส เมืองพระ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

พ.ศ. 2551

ประภาส เมืองพระ 2551: การศึกษาผลกระทบของสินเชื่อนาคารพาณิชย์ต่อเศรษฐกิจ
ไทยในภาคเหนือตอนบน ปรินญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์สันติยา เอกอัคร, Ph.D. 117 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกระจายสินเชื่อนาคารพาณิชย์ไทยใน
ภาคเหนือตอนบนจำแนกตามวัตถุประสงค์ในจังหวัดต่างๆของภาคเหนือตอนบนและผลกระทบ
ของสินเชื่อนาคารพาณิชย์ไทยแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนต่อการเติบโตของมูลค่า
ผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน โดยทำการศึกษาทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณข้อมูลที่นำมาใช้
เป็นข้อมูลทุติยภูมิตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549 ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้แบบจำลองส่วน
แบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน

ผลการศึกษาพบว่า สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัด
ลำปาง จังหวัดตาก จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน และจังหวัดแม่ฮ่องสอนส่งผลให้
สินเชื่อนาคารพาณิชย์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน
แต่เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อพบว่า สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด
เชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดตาก จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา
จังหวัดน่าน และจังหวัดแม่ฮ่องสอนส่งผลให้สินเชื่อกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการ
เติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตร
ในจังหวัดต่างๆในภาคเหนือตอนบนส่งผลให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมี
การเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน สรุปว่าการให้สินเชื่อภาค
การเกษตรน่าจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าสินเชื่อนอกภาคการเกษตร

จากผลการศึกษาดังกล่าวธนาคารพาณิชย์ไทยควรเน้นให้สินเชื่อในส่วนของการ
การเกษตรในจังหวัดต่างๆในภาคเหนือตอนบนให้มากขึ้นเพราะการให้สินเชื่อแก่ภาคดังกล่าวทำ
ให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้นและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าว
มีการเติบโตสูงขึ้นตามไปด้วย

ประภาส เมืองพระ

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

๒๑ / พ.ค. / ๒๕๕๑

Prapas Muangpra 2008: The Effect of Commercial Bank Loans on Thai Economy in Upper Northern Region. Master of Economics (Business Economics), Major Field: Business Economics, Department of Economics. Thesis Advisor: Associate Professor Santiya Eag-arkara, Ph.D. 117 pages.

The objectives of this study were: to study the distribution of Thai commercial banks' credit in the upper Northern region, to analyze the effect of Thai commercial banks' credit in the upper Northern provinces on economic growth in the upper Northern region. The study employed descriptive and quantitative analyses. The secondary data from 1993 to 2006 were used. The quantitative analysis applied the Shift and Share Model.

The results revealed that banking credit in Chiangmai, Lumphun, Chiang Rai, Lampang, Tak, Phrae, Phayao, Nan, and Mae Hongson Province in the upper Northern region affected the credit in the upper Northern to grow at the higher rate than Gross Regional Products (GRP). However, when considering base upon the objectives of credit providing, the result showed that the agricultural credit approval in Chiang Mai, Lumphun, Chiang Rai, Lampang, Tak, Phrae, Phayao, Nan, and Mae Hongson provinces in the upper Northern region affected the agricultural credit to grow at the lower rate than Gross Regional Products (GRP). For non-agricultural sector, the credit approval in the upper Northern provinces affected the non-agricultural credit to grow at the higher rate than Gross Regional Products (GRP). In conclusion, for the upper Northern region, banking credit in agricultural sector tended to be more effective than non-agricultural sector.

The recommendation of this study is that Thai commercial banks in the upper Northern region should provide more credits to agricultural sector in these provinces because, by doing so, Gross Regional Products (GRP) of this region will tend to grow higher which will affect the regional economy to expand positively.

Student's signature

Santiya Eag-arkara 21, MAY, 2008

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความรู้ที่ได้รับจากคณาจารย์สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รวมทั้งคำแนะนำ การสนับสนุน ความห่วงใย และกำลังใจจากบุคคลหลายๆท่าน ซึ่งผู้เขียนขอกล่าวไว้ ณ ที่นี้ เพื่อเป็นการรำลึกถึงความขอบคุณ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สันติยา เอกอัคร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผศ.ดร.สังเวียน จันทร์ทองแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.จูน เจริญเสียง ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และดร.บัณฑิต ชัยวิญญาติ ประธานกรรมการการสอบ ที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและแนะนำที่มีคุณค่าต่อการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุกๆเรื่อง รวมทั้งขอขอบคุณพี่ๆเพื่อนๆทุกคนที่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้เขียนจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ประโยชน์อันใดที่มีในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ผู้ที่สนใจศึกษาตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้าเรื่อยมา

ประกาศ เมืองพระ

พฤษภาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสารและแนวคิดทางทฤษฎี	6
การตรวจเอกสาร	6
แนวคิดทางทฤษฎี	10
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	14
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	14
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 4 ลักษณะและโครงสร้างของการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย	
ในภาคเหนือตอนบน	18
ลักษณะของสินเชื่อ	18
การจัดประเภทสินเชื่อตามวัตถุประสงค์	19
การกระจายสินเชื่อของจังหวัดต่างๆในภาคเหนือตอนบน	20
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะ	103
สรุป	103
ข้อเสนอแนะ	104
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	106
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก สมการแบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน	109
ภาคผนวก ข วิวัฒนาการและการเติบโตของธนาคารพาณิชย์	111
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	117

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยและมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ ตอนบนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549	2
2	อัตราส่วนของปริมาณเงินให้สินเชื่อต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนแยก รายจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549	3
3	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	21
4	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	22
5	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำพูนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	25
6	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดลำพูนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	26
7	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงรายระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	29
8	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดเชียงรายระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	30

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำปางระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	33
10	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดลำปางระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	34
11	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดตากระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	37
12	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดตากระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	38
13	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	41
14	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	42
15	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดพะเยาระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	45
16	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดพะเยาระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดน่านระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	49
18	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดน่านระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	50
19	เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	53
20	เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทย ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549	54
21	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ. 2537 – 2549	58
22	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ. 2537 – 2549	59
23	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ปี พ.ศ. 2537 – 2549	61
24	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดลำพูนปี พ.ศ. 2537 – 2549	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
25	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดลำพูนปี พ.ศ. 2537 – 2549	64
26	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนปี พ.ศ. 2537 – 2549	66
27	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดเชียงรายปี พ.ศ. 2537 – 2549	68
28	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดเชียงรายปี พ.ศ. 2537 – 2549	69
29	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายปี พ.ศ. 2537 – 2549	71
30	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดลำปางปี พ.ศ. 2537 – 2549	73
31	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดลำปางปี พ.ศ. 2537 – 2549	74
32	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางปี พ.ศ. 2537 – 2549	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
33	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดตากปี พ.ศ. 2537 – 2549	78
34	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดตากปี พ.ศ. 2537 – 2549	79
35	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดตากปี พ.ศ. 2537 – 2549	81
36	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดแพร่ปี พ.ศ. 2537 – 2549	83
37	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดแพร่ปี พ.ศ. 2537 – 2549	84
38	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ปี พ.ศ. 2537 – 2549	86
39	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดพะเยาปี พ.ศ. 2537 – 2549	88
40	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดพะเยาปี พ.ศ. 2537 – 2549	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาปี พ.ศ. 2537 – 2549	91
42	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดน่านปี พ.ศ. 2537 – 2549	93
43	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดน่านปี พ.ศ. 2537 – 2549	94
44	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดน่านปี พ.ศ. 2537 – 2549	96
45	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อใน จังหวัดแม่ฮ่องสอนปี พ.ศ. 2537 – 2549	98
46	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนปี พ.ศ. 2537 – 2549	99
47	การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อนอก ภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนปี พ.ศ. 2537 – 2549	101

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	23
2	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	24
3	ปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดลำพูนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	27
4	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดลำพูนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	28
5	ปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดเชียงรายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	31
6	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดเชียงรายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	32
7	ปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	35
8	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	36
9	ปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดตากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	39

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
10	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดตากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	40
11	ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	43
12	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	44
13	ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดพะเยาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	47
14	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดพะเยาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	48
15	ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดน่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	51
16	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดน่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	52
17	ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	55

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
18	อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื้อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549	56

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญรุดหน้าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจหลายอย่างมาประกอบกัน ประเทศกำลังพัฒนาถือได้ว่า เงินทุน มีความสำคัญต่อการค้าและอุตสาหกรรมมากปัญหาที่ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่กำลังประสบอยู่คือ การขาดแคลนเงินทุนที่จะใช้ในการดำเนินกิจการต่างๆสถาบันการเงินจึงมีบทบาทในการระดมเงินออมและนำเงินออมไปจัดสรรแก่ผู้ที่ต้องการเงินทุน ซึ่งสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ถือได้ว่าเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางทางการเงินด้วยการระดมเงินออมจากผู้ที่มีเงินเหลือใช้จากการจับจ่ายใช้สอยและจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่ระดมมาได้ให้แก่ผู้ต้องการกู้ยืมหรือทำหน้าที่เคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างหน่วยเศรษฐกิจที่มีเงินทุนเหลือไปสู่หน่วยเศรษฐกิจที่มีความต้องการใช้เงินทุน โดยธนาคารพาณิชย์จะเป็นแหล่งกู้ยืมเงินที่สำคัญเพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการต่างๆซึ่งเป็นการช่วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจอีกทางหนึ่ง

ภาคเหนือของประเทศไทยมีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น 106 ล้านไร่หรือประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยภาคเหนือตอนบนมีพื้นที่ถึงร้อยละ 60 ของพื้นที่ภาคเหนือทั้งหมดซึ่งกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่ภาคเหนือตอนบนเป็นป่าเขาและเกี่ยวข้องกับการเกษตรนอกจากนี้ยังมีแหล่งทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศและมีลักษณะภูมิอากาศที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาพักผ่อนค่อนข้างมาก เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 ทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวรวมถึงเศรษฐกิจของทั้งประเทศตกต่ำลง โดยภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจด้วยเช่นเดียวกันทำให้ธนาคารพาณิชย์ชะลอการให้สินเชื่อ การเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัวลง จากตารางที่ 1 ในระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคเหนือตอนบนมีปริมาณเงินให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.45 ส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.82

ตารางที่ 1 ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยและมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ ภาคเหนือ ตอนบน (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	103,978	17.81	128,731	6.53
2537	122,598	17.91	138,167	7.33
2538	145,273	18.50	145,976	5.65
2539	157,617	8.50	156,035	6.89
2540	154,549	-1.95	151,679	-2.79
2541	137,695	-10.91	156,974	3.49
2542	128,603	-6.60	146,998	-6.36
2543	110,466	-14.10	150,388	2.31
2544	104,712	-5.21	148,255	-1.42
2545	116,129	10.90	156,148	5.32
2546	124,920	7.57	158,647	1.60
2547	128,321	2.72	164,040	3.40
2548	140,650	9.61	170,368	3.86
2549	151,334	7.60	176,623	3.67
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		4.45		2.82

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (พ.ศ. 2550)

จากตารางที่ 2 อัตราส่วนปริมาณการให้สินเชื่อแก่จังหวัดต่างๆต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนระหว่างปี พ.ศ. 2536 - 2549 จังหวัดเชียงใหม่มีอัตราส่วนปริมาณการให้สินเชื่อต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนสูงกว่าของจังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดตาก โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับร้อยละ 45.62 13.25 1.06 4.33 3.73 2.14 3.62 7.80 และ 3.50 ตามลำดับหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคเหนือตอนบนยังกระจายสู่จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดตากอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับการให้สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกันของอัตราส่วนปริมาณการให้สินเชื่อต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนเป็นอย่างมาก

ตารางที่ 2 อัตราส่วนของปริมาณเงินให้สินเชื่อต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนแยกรายจังหวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549

(หน่วย: ร้อยละ)

ปี พ.ศ.	เชียงใหม่	เชียงราย	แม่ฮ่องสอน	ลำพูน	พะเยา	น่าน	แพร่	ลำปาง	ตาก
2536	42.93	12.94	1.21	4.05	3.76	1.84	3.41	7.77	2.87
2537	46.75	14.24	1.28	4.57	4.09	2.16	3.69	8.54	3.42
2538	51.67	16.42	1.36	5.01	4.55	2.63	4.23	9.70	3.94
2539	51.86	16.56	1.42	4.99	4.76	2.92	4.45	9.82	4.24
2540	52.84	16.47	1.46	5.16	4.56	2.83	4.43	10.00	4.14
2541	47.44	13.41	1.28	4.55	3.71	2.13	3.67	8.04	3.46
2542	47.04	13.56	1.30	4.64	3.86	2.15	3.67	7.92	3.34
2543	38.84	11.95	0.97	3.97	3.05	1.88	3.28	6.58	2.91
2544	37.88	11.03	0.91	3.92	2.94	1.93	3.15	5.98	2.88
2545	40.59	11.38	0.84	3.87	3.27	1.93	3.18	6.25	3.06
2546	43.87	11.47	0.78	3.74	3.42	2.01	3.27	6.77	3.41
2547	43.39	11.54	0.73	3.77	3.41	1.89	3.06	6.85	3.58
2548	45.76	11.94	0.67	4.15	3.45	1.86	3.48	7.45	3.81
2549	47.80	12.62	0.63	4.22	3.42	1.82	3.73	7.50	3.93
เฉลี่ยปีละ	45.62	13.25	1.06	4.33	3.73	2.14	3.62	7.80	3.50

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

การศึกษาค้นคว้าเพื่อต้องการพิจารณาว่าบทบาทของการให้สินเชื่อแก่จังหวัดต่างๆในภาคเหนือตอนบนที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เหมาะสมกันระหว่างปริมาณเงินให้สินเชื่อและมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนหรือไม่ ซึ่งผลของการศึกษาดังกล่าวจะช่วยทำให้เข้าใจโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินให้สินเชื่อกับมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนตลอดจนเศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวได้ดีขึ้นอันจะช่วยให้การดำเนินนโยบายบรรลุเป้าหมายหลักในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคเหนือตอนบนจำแนกตามวัตถุประสงค์ในจังหวัดต่างๆของภาคเหนือตอนบน
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ไทยแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนต่อการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งหวังให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ไทยในการสนับสนุนงานด้านสินเชื่อ โดยสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการหรือนโยบายในการให้สินเชื่อแก่ผู้กู้และผู้ประกอบการอย่างเหมาะสมตามสภาพภูมิศาสตร์และสภาพเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ในภูมิภาคมากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ทำการศึกษาปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยและมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดใน 9 จังหวัดของภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง และจังหวัดตาก

2. ในการศึกษาจะใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา ซึ่งเป็นข้อมูลทศนิยมที่ได้รวบรวมจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ถึงปีพ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นข้อมูลรายปี

นิยามศัพท์

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (Gross Domestic Product: GDP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้า และ บริการจะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ ซึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศมีการจัดทำทั้งตามราคาปัจจุบันและราคาคงที่โดย GDP ณ ราคาปัจจุบัน คิดมูลค่าผลผลิตเป็นเงินตามราคาตลาดของสินค้าและบริการเหล่านั้น ขณะที่ GDP ณ ราคาคงที่คิดมูลค่าผลผลิตเป็นเงินตามราคาปีที่กำหนดเป็นปีฐาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

ผลิตภัณฑ์ภูมิภาค (Gross Regional Product: GRP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายผลิตขึ้นภายในประเทศ โดยพิจารณาแบ่งแยกตามภูมิภาคของประเทศนั้น ในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้า และ บริการจะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

เงินให้สินเชื่อ หมายถึง การให้กู้ยืม ชื้อ ซ้อลด และรับช่วงซื้อลดตัว ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ เนื่องจากการจ่ายเงินตามภาระผูกพันตามเล็ดเตอร์ออฟเครดิต (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2550)

สาขาเศรษฐกิจ หมายถึง สาขาเกษตรกรรม สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน สาขาอุตสาหกรรม สาขาการก่อสร้าง สาขาค้าส่งและค้าปลีก สาขาธุรกิจการเงินและอสังหาริมทรัพย์ สาขาสาธารณูปโภค สาขาบริการ และ สาขาอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2550)

บทที่ 2

การตรวจเอกสารและแนวคิดทางทฤษฎี

ในบทนี้จะกล่าวถึงการตรวจเอกสารและแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาบทบาทของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ที่มีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การตรวจเอกสาร

ปนัดดา โชติประเสริฐ (2532) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ว่ามีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจเพียงใด โดยเฉพาะการปล่อยเงินให้กู้ยืมแก่สาขาเศรษฐกิจต่างๆที่จะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในการศึกษานี้ใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิทินรายปีในระหว่างปี พ.ศ. 2520 – 2530 ทำการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน เพื่อวิเคราะห์การขยายตัวของมูลค่าเพิ่มในภาคเศรษฐกิจต่างๆของประเทศไทยและเขตกรุงเทพมหานคร

ผลของการศึกษาพบว่า สัดส่วนเงินให้กู้ยืมในเขตกรุงเทพมหานครสูงกว่าภาคอื่นๆและแบบแผนการเติบโตของระบบเศรษฐกิจยังไม่มีที่เหมาะสมระหว่างภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงและภาคการเงินในแต่ละภาค กล่าวคือเงินกู้ยืมรวมทั้งประเทศเติบโตมากขึ้น แต่มูลค่าผลิตภัณฑ์รายภาคของท้องถิ่นต่างๆเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติยังเติบโตได้น้อยไม่ทัดเทียมกัน สาขาเศรษฐกิจที่สำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในภาคต่างๆของประเทศไทยแต่ละสาขาเหล่านี้มีการเติบโตน้อยและได้รับเงินให้กู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ในอัตราส่วนที่ต่ำ ในขณะที่กรุงเทพมหานครมีแผนความเติบโตของระบบเศรษฐกิจเหมาะสมกันระหว่างภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงและภาคการเงิน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา จากการศึกษาในเรื่องนี้ บทบาทของธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะด้านสินเชื่อซึ่งถ้ามองในสภาพความเป็นจริงแล้ว บทบาทของธนาคารพาณิชย์ยังมี

ในด้านเงินฝากด้วย ดังนั้น ในการศึกษาบทบาทของธนาคารพาณิชย์ควรศึกษาทั้งทางด้านเงินฝาก และเงินให้สินเชื่อร่วมกันจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิ์ (2538) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เทียบกับการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติและศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ การศึกษาใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิทินรายปีในระหว่างปี พ.ศ. 2525 – 2534 ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนและใช้ข้อมูลปฐมภูมิวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยใช้แบบสอบถามจากพนักงานสินเชื่อระดับหัวหน้างานของธนาคารพาณิชย์ต่างๆซึ่งตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ที่มีหน้าที่ดูแลสินเชื่อโดยตรง

ผลการศึกษาพบว่า ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ในอัตราที่สูงกว่าการเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติในระดับประเทศและสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อในระดับประเทศ โดยกรุงเทพฯและปริมณฑลมีอัตราที่สูงที่สุด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราการเติบโตน้อยกว่าสินเชื่อในระดับประเทศ และเมื่อพิจารณาถึงสาขาเศรษฐกิจในผลิตภัณฑ์มวลรวมรายภาค พบว่าสาขาอุตสาหกรรมซึ่งเป็นสาขานำในกรุงเทพฯและปริมณฑลมีอัตราการเติบโตที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติในระดับประเทศและสูงกว่าสาขาอุตสาหกรรมในระดับประเทศ ส่วนสาขาเกษตรซึ่งเป็นสาขานำในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ มีการเติบโตในอัตราที่ต่ำกว่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติในระดับประเทศและน้อยกว่าสาขาเกษตรในระดับประเทศ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาอีกว่าสาเหตุที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ มีแบบแผนการเติบโตที่ต่ำกว่า เนื่องจากสาขาเกษตรซึ่งเป็นสาขาเศรษฐกิจนำได้รับสินเชื่อน้อยกว่าความต้องการ ซึ่งเป็นผลมาจากความเสี่ยงของผู้กู้โดยเฉพาะในด้านความสามารถในการชำระหนี้้น้อยมากกว่าข้อจำกัดในการให้บริการของธนาคาร

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ควรทำการศึกษาโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนแต่ใช้ข้อมูลเงินให้สินเชื่อตามสาขาเศรษฐกิจต่างๆเพื่อให้สอดคล้องกับการเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายสาขาเศรษฐกิจให้มีความละเอียดมากขึ้น และควรใช้ทฤษฎีหรือแบบจำลองอื่นๆในการวิเคราะห์การกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์หรือศึกษาปัจจัยอื่นๆที่เป็น

ตัวกำหนดระดับผลผลิต เช่น แรงงาน เครื่องจักร ซึ่งอาจจะเป็นส่วนช่วยในการวางแผนเพื่อให้การกระจายสินเชื่อในแต่ละสาขาเศรษฐกิจมีความเหมาะสมมากขึ้น

ไพรินทร์ ธนะจันทร์ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของธนาคารพาณิชย์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาทของธนาคารพาณิชย์ในด้านการระดมเงินออม การจัดสรรเงินให้สินเชื่อต่อภาคเศรษฐกิจต่างๆและการขยายเปิดสาขาของธนาคารพาณิชย์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค การศึกษาใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิวัติปฏิวัติระหว่างปี พ.ศ. 2525 – 2537 ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อนโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของธนาคารพาณิชย์ในอันที่จะสนับสนุนด้านการเงินสำหรับการลงทุนมีมากขึ้นตามลำดับ โดยการระดมเงินออมจากประชาชน การจัดสรรเงินให้สินเชื่อแก่ผู้ที่ต้องการเงินทุนมีผลต่อผลิตภัณฑ์รายภาคมากขึ้นตามลำดับ เงินให้สินเชื่อยังไม่เหมาะสมกับภาคเศรษฐกิจในทุกภูมิภาค โดยภาคเศรษฐกิจที่ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวขึ้นอยู่กับสาขาการผลิต โดยเฉพาะภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม แต่การให้สินเชื่อทุกภูมิภาคจะให้กับสาขาบริการและเงินให้สินเชื่อที่จัดสรรให้แก่ผู้ที่ต้องการเงินทุนของภาคกลางมาจากเงินออมภาคอื่นๆตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 เงินออมแต่ละภูมิภาคยังไม่เพียงพอที่จะมาจัดสรรเงินให้สินเชื่อในแต่ละภูมิภาคต้องพึ่งจากแหล่งอื่นโดยเฉพาะเงินทุนจากต่างประเทศ ส่วนทางด้าน การเปิดสาขาของธนาคารพาณิชย์มีการกระจายไปสู่ภูมิภาคมากขึ้นและปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อในภาคต่างๆ คือ ผลต่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับเงินให้กู้ยืม ปริมาณเงินฝาก ผลิตภัณฑ์รายภาค และปริมาณเงินให้กู้ยืมจากต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา การจัดสรรเงินให้สินเชื่อแต่ละภูมิภาค ธนาคารพาณิชย์ควรพิจารณาจัดสรรให้กับภาคเศรษฐกิจที่ส่งผลให้เศรษฐกิจขยายตัวและนอกจากนี้การให้สินเชื่อก็ควรจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนดไว้และธนาคารพาณิชย์ควรสนับสนุนการเปิดสาขาในภูมิภาคให้มากขึ้น โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่เพื่อจะได้รวบรวมเงินเข้าสู่ระบบให้มากขึ้น ประชาชนจะได้ไม่นำเงินไปลงทุนที่ไม่ส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เทวินทร์ อุ่นทานนท์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ ไทยที่มีผลต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปและการดำเนินงาน ในด้านการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคต่างๆ รวมถึงการวิเคราะห์การให้สินเชื่อของ ธนาคารพาณิชย์ที่มีผลต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย การศึกษาใช้ ข้อมูลทศวรรษปฏิมาปี ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – 2547 ทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ประกอบกันโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนและสร้างแบบจำลองเศรษฐมิติแบบ ถดถอยเชิงซ้อน โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า ธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อตามวัตถุประสงค์ในสาขาต่างๆใน อัตราที่สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ยกเว้น สินเชื่อภาค เกษตรของทั้ง 4 ภูมิภาค ที่มีอัตราการเติบโตที่ลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อ ตามวัตถุประสงค์ต่างๆในระดับประเทศ พบว่าสินเชื่อตามวัตถุประสงค์ในสาขาต่างๆมีอัตราการ เติบโตที่ลดลง ยกเว้น สินเชื่อตามวัตถุประสงค์บางสาขาที่มีอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้น คือ ภาคเหนือ ได้แก่ สินเชื่อสาขาก่อสร้าง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ สินเชื่อสาขา อุตสาหกรรม การก่อสร้าง การพาณิชย์ และการธุรกิจและอสังหาริมทรัพย์ ภาคใต้ ได้แก่ สินเชื่อ สาขาพาณิชย์ การธุรกิจและอสังหาริมทรัพย์ การบริการ ภาคกลาง ได้แก่ สินเชื่อสาขาเกษตร และภาคอื่นๆ (การบริโภคอุปโภคและสาธารณูปโภค) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตร เป็นสาขาเศรษฐกิจ หลักของแต่ละภูมิภาคแต่มีการให้สินเชื่อในสาขาดังกล่าวในอัตราการเติบโตที่ลดลงเมื่อ เปรียบเทียบกับอัตราการเติบโตของสินเชื่อภาคเกษตรรวมในระดับประเทศ ทำให้การให้สินเชื่อ ของธนาคารพาณิชย์ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกัน ส่วนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคกลาง ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ซึ่งเป็นสาขาเศรษฐกิจหลักในภาคนี้ แต่มีการให้ สินเชื่อในสาขาดังกล่าวในอัตราการเติบโตที่เท่ากัน เมื่อเปรียบเทียบกับการให้สินเชื่อรวมในสาขา ดังกล่าวในระดับประเทศ ทำให้เป็นการให้สินเชื่อที่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องเช่นกัน นอกจากนี้จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินเชื่อในแต่ละภูมิภาคกับผลิตภัณฑ์มวล รวมในประเทศ พบว่าปริมาณสินเชื่อภาคตะวันออกเฉียง ปริมาณสินเชื่อภาคใต้ ปริมาณสินเชื่อ ภาคกลาง และปริมาณเงินลงทุนสุทธิ มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ยกเว้น ปริมาณสินเชื่อภาคเหนือและปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลิตภัณฑ์มวล รวมในประเทศ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ผลสัมฤทธิ์มวลรวมในประเทศส่วนใหญ่มาจากสาขา อุตสาหกรรมและสาขาพาณิชย์ซึ่งเป็นสาขาหลักในประเทศ รัฐบาลหรือธนาคารแห่งประเทศไทย ควรกำหนดมาตรการหรือนโยบายเพื่อชักจูงให้ธนาคารพาณิชย์จัดสรรเงินให้สินเชื่อในแต่ละ ภูมิภาคแก่สาขาเศรษฐกิจเหล่านี้มากขึ้นเพื่อภูมิภาคต่างๆจะได้นำเงินทุนดังกล่าวไปใช้ลงทุนเพื่อ ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ส่วนการให้สินเชื่อแก่สาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ นั้น ควรที่จะใช้เงิน ให้สินเชื่อจากภายในประเทศเป็นหลักเพื่อสนับสนุนการให้สินเชื่อแก่สาขาต่างๆเพราะการที่ใช้เงิน ให้สินเชื่อจากภายในประเทศทำให้ธนาคารพาณิชย์หรือผู้เกี่ยวข้องสามารถกำหนดและควบคุมการ ให้สินเชื่อได้ตรงตามเป้าหมาย

จากการทบทวนเอกสารทั้ง 4 ฉบับดังกล่าวสามารถใช้แนวทางการวิเคราะห์โดยใช้ แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนเพื่อศึกษาถึงผลกระทบของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ไทยต่อ เศรษฐกิจไทยในภาคเหนือตอนบนได้ ซึ่งผลจากการศึกษาทั้ง 4 ชิ้นเบื้องต้นพบว่าความเจริญเติบโต ของระบบเศรษฐกิจยังไม่มี ความเหมาะสมกันระหว่างภาคเศรษฐกิจ ภาคการเงิน(สินเชื่อ)ในแต่ละ ท้องถิ่นเปรียบเทียบกับสินเชื่อรวมทั้งประเทศที่เติบโตมากขึ้น ซึ่งประเด็นดังกล่าวเบื้องต้นสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ได้ประกอบกับการศึกษาการให้สินเชื่อในแต่ละประเภท วัตถุประสงค์แก่ภูมิภาคต่าง ๆ นั้นไม่ได้รับลงไปถึงระดับปลีกย่อยว่าการให้สินเชื่อแต่ละประเภท วัตถุประสงค์ในแต่ละจังหวัดในภูมิภาคว่าเป็นอย่างไรสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ในภูมิภาคที่จะศึกษา หรือไม่

แนวคิดทางทฤษฎี

ทฤษฎีทางการเงิน (Monetary Theory)

อธิบายว่าจากการขยายและลดปริมาณสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์เป็นสาเหตุที่ ก่อให้เกิดวัฏจักรเศรษฐกิจ (กัญญา, 2540: 63-67)

เริ่มต้นโดยธนาคารเห็นว่ามีเงินสดสำรองส่วนเกินเหลืออยู่เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นก็จะมีการ จูงใจให้ผู้ลงทุนมากขึ้นด้วย การลดเงินปันผลหรือการลดอัตราดอกเบี้ยการกู้ยืมให้ต่ำลง จึง ทำให้มีผู้มากู้เงินไปลงทุนเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการจ้างงานและเกิดรายได้ตลอดจนเกิดอำนาจซื้อ หรือรายจ่ายของประชาชนเพิ่มมากขึ้น สินค้าและบริการจึงขายได้มากขึ้น เป็นเหตุจูงใจให้มีการกู้

เงินมาลงทุนใหม่หรือขยายการลงทุนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นปริมาณเงินและเครดิตที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจึงเพิ่มขึ้นระดับราคาสินค้าและบริการมีแนวโน้มสูงขึ้นจึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นในระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวต่อไปตราบดีที่ระบบธนาคารพาณิชย์ยังคงมีเงินสำรองส่วนเกินเหลือให้กู้

แต่เนื่องจากเงินสำรองส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์มีปริมาณจำกัด ดังนั้นเมื่อมีผู้ลงทุนมากขึ้นทำให้มีเงินสำรองส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ลดน้อยลงถ้าหากหมดลงระบบธนาคารพาณิชย์จะไม่สามารถขยายสินเชื่อได้อีก ดังนั้นเมื่อปริมาณเงินสำรองส่วนเกินลดน้อยลงระบบธนาคารพาณิชย์ก็จะให้กู้ยืมน้อยลงด้วยการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ผลที่ตามมาคือการผลิตและการลงทุนตลอดจนการจ้างงานและรายได้ประชาชาติลดลง ในระยะแรกประชาชนอาจใช้จ่ายรวมในระดับเดิมต่อไปก่อนแต่ในที่สุดรายจ่ายรวมของประเทศก็จะต้องลดลงซึ่งจะทำให้สินค้าและบริการขายไม่หมดประกอบกับในช่วงระยะเวลาที่ผู้ผลิตส่วนมากถึงเวลาที่จำเป็นต้องชำระหนี้เงินกู้คืนธนาคารพาณิชย์ ดังนั้นจึงทำให้ปริมาณเงินและเครดิตที่หมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจลดน้อยลงทำให้อำนาจซื้อของประชาชนลดลงเป็นผลให้ระดับราคาสินค้าและบริการตลอดจนกำไรของผู้ผลิตหรือผู้ลงทุนลดลงจึงส่งผลทำให้ระบบเศรษฐกิจเกิดการถดถอยและนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจตกต่ำได้

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะเวลาที่ระบบเศรษฐกิจตกต่ำนี้ระดับราคาสินค้าและบริการยังคงลดลงต่อไปเรื่อยๆซึ่งจะเป็นผลทำให้ประชาชนมีเงินเหลือสำหรับเก็บออมหรือฝากระบบธนาคารพาณิชย์เพิ่มมากขึ้นทำให้ระบบธนาคารพาณิชย์มีเงินสำรองส่วนเกินเพิ่มมากขึ้นจึงต้องการให้กู้มากขึ้นด้วยการลดอัตราดอกเบี้ยลงซึ่งจะเป็นผลทำให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้นอีกจึงทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการฟื้นตัวและนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจอันเป็นวงจรวัฏจักรเศรษฐกิจอีกรอบหนึ่งต่อไป

ทฤษฎีด้านการผลิต

โดยทั่วไปในการขยายตัวทางเศรษฐกิจซึ่งวัดด้วยมูลค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาตินั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างที่สำคัญ ได้แก่ ทุน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และระดับเทคโนโลยี โดยเขียนเป็นฟังก์ชันได้ดังนี้ (รัตน, 2544: 18)

$$GDP = f(K, L, R, T)$$

กำหนดให้	GDP	= มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
	K	= ทุน
	L	= แรงงาน
	R	= ทรัพยากรธรรมชาติ
	T	= ระดับเทคโนโลยี

ในประเทศกำลังพัฒนาปัจจัยแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติมีค่อนข้างมาก ส่วนเทคโนโลยีค่อนข้างจะคงที่ ฉะนั้นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้แก่ ทุน ซึ่งทุนในที่นี้อาจจะได้จากแหล่งต่างๆ โดยเป็นตัวช่วยในการสะสมทุนมากขึ้น ซึ่งสถาบันการเงิน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์จะเป็นผู้จัดสรรให้แก่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ในรูปของสินเชื่อประเภทต่างๆ เช่น เงินกู้ เงินกู้เบิกเกินบัญชี ฯลฯ ถ้าทุนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเพิ่มขึ้นในทำนองเดียวกันระบบเศรษฐกิจซึ่งได้แบ่งออกเป็นภูมิภาคท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นก็จำเป็นต้องอาศัยทุนที่เพิ่มขึ้นเพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจเช่นกัน

ทฤษฎีปริมาณเงิน

เหตุที่เงินมีความสำคัญในทางเศรษฐกิจเพราะการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ ผลผลิตและการจ้างงาน และส่งผลต่อระดับรายได้ประชาชาติ (วันรักษ์, 2547: 170)

หากพิจารณาทางด้านความต้องการใช้จ่ายมวลรวม (Desired Aggregate Expenditure) เมื่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นโดยสิ่งอื่น ๆ อยู่คงที่ อัตราดอกเบี้ยจะลดลงทำให้การลงทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ความต้องการใช้จ่ายมวลรวมเพิ่มขึ้น และส่งผลให้ระดับรายได้ประชาชาติ (ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ) เพิ่มขึ้นด้วย โดยสามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\Delta M \uparrow \rightarrow \Delta i \downarrow \rightarrow \Delta I \uparrow \rightarrow \Delta DAE \uparrow \rightarrow \Delta Y \uparrow$$

ในทางตรงกันข้าม เมื่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจลดลง โดยสิ่งอื่นๆคงที่อัตราดอกเบี้ยจะเพิ่มขึ้น ทำให้การลงทุนมีแนวโน้มลดลง และทำให้การจ้างงานลดลง ส่งผลให้ความต้องการใช้จ่ายมวลรวมลดลง และส่งผลให้ระดับรายได้ประชาชาติ(ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ)ลดลงด้วย โดยสามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\Delta M \downarrow \rightarrow \Delta i \uparrow \rightarrow \Delta I \downarrow \rightarrow \Delta DAE \downarrow \rightarrow \Delta Y \downarrow$$

กำหนดให้	ΔM	= การเปลี่ยนแปลงปริมาณเงิน
	Δi	= การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย
	ΔI	= การเปลี่ยนแปลงการลงทุน
	ΔDAE	= การเปลี่ยนแปลงความต้องการใช้จ่ายมวลรวม
	ΔY	= การเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ประชาชาติ (ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ)

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

วิธีการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล และ ส่วนที่สองเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้ข้อมูลทุติยภูมิตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 - 2549 โดยให้ปี พ.ศ. 2531 เป็นปีฐาน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวรวบรวมมาจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งจะประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลผลิตภัณฑ์ภูมิภาค (Gross Region Product: GRP) ราคาคงที่ พ.ศ. 2531 เป็นปีฐาน
2. มูลค่าผลิตภัณฑ์ของภาคเหนือตอนบน
3. ปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคเหนือตอนบนทั้งภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method)

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงต่างๆเกี่ยวกับสถานะเศรษฐกิจและเหตุการณ์สำคัญในภาคเหนือตอนบน โดยมีการอ้างข้อมูลทาง

สถิติและนำข้อมูลทางสถิติมาสร้างเป็นตารางและกราฟ และอธิบายด้วยคำร้อยละ ค่าสัดส่วน และค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) เป็นการนำข้อมูลทุติยภูมิมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน (Shift and Share Analysis)

การวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน

แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนใช้เพื่อเปรียบเทียบการเติบโตระหว่างเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์กับการเติบโตทางเศรษฐกิจเพราะเป็นวิธีการที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนท้องถิ่นต่างๆทำให้สามารถนำผลการศึกษานี้ไปเปรียบเทียบและมีการเกี่ยวโยงกันมากขึ้นได้ โดยมีรูปแบบ ดังนี้

$$\Delta Vij_n = Vij_{n-1} \left(\frac{GRP_n}{GRP_{n-1}} - 1 \right) + Vij_{n-1} \left(\frac{Vi_n}{Vi_{n-1}} - \frac{GRP_n}{GRP_{n-1}} \right) + Vij_{n-1} \left(\frac{Vij_n}{Vij_{n-1}} - \frac{Vi_n}{Vi_{n-1}} \right)$$

Provincial Share
Proportion Shift
Differential Shift

เมื่อ Vi = ปริมาณเงินให้สินเชื่อในสาขาเศรษฐกิจที่ i ในภาคเหนือตอนบน
 Vij = ปริมาณเงินให้สินเชื่อในสาขาเศรษฐกิจที่ i ในจังหวัดที่ j
 n = ปีที่ศึกษา
 Δ = การเปลี่ยนแปลง

โดยที่ $i = 1$ หมายถึง ภาคการเกษตร
 $= 2$ หมายถึง นอกภาคการเกษตร

และ $j = 1$ หมายถึง จังหวัดเชียงใหม่
 $= 2$ หมายถึง จังหวัดเชียงราย
 $= 3$ หมายถึง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
 $= 4$ หมายถึง จังหวัดลำพูน
 $= 5$ หมายถึง จังหวัดพะเยา

- = 6 หมายถึง จังหวัดน่าน
- = 7 หมายถึง จังหวัดแพร่
- = 8 หมายถึง จังหวัดลำปาง
- = 9 หมายถึง จังหวัดตาก

หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินให้สินเชื่อที่แท้จริง เท่ากับ ผลบวกของค่า ส่วนแบ่งของท้องถิ่น ส่วนเปลี่ยนแปลงของตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่น และส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่างระหว่างท้องถิ่น ตามลำดับ

ค่าส่วนแบ่งของท้องถิ่น (Provincial Share) เป็นส่วนที่แสดงถึงการให้สินเชื่อแก่ภาค เศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาส่งผลต่อการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ ตอนบนสูงขึ้นหรือน้อยลง ถ้าเป็นบวก แสดงถึงการให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่น หนึ่งในปีที่ผ่านมาทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้นจึงทำให้สินเชื่อภาค เศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น และถ้าเป็นลบ แสดงถึง การให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ ตอนบนมีการเติบโตน้อยลงจึงทำให้สินเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีปัจจุบันมีการ เปลี่ยนแปลงน้อยลง

$$Vij_{n-1} \left(\frac{GRP_n}{GRP_{n-1}} - 1 \right) = Vij_{n-1} \left(\frac{GRP_n - GRP_{n-1}}{GRP_{n-1}} \right)$$

ค่าส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่น (Proportion Shift) เป็นส่วนที่แสดงถึง การให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาส่งผลต่อการเติบโตของสินเชื่อ ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในภาคเหนือตอนบนสูงขึ้นหรือลดลง และส่งผลต่อการเติบโตของมูลค่า ผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนสูงขึ้นหรือน้อยลง ถ้าเป็นบวกแสดงถึงการให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจ นั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาทำให้สินเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโต สูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนจึงทำให้การสินเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ใน ท้องถิ่นหนึ่งในปีปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น และถ้าเป็นลบแสดงถึงการให้สินเชื่อแก่ภาค เศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาทำให้สินเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในภาคเหนือตอนบนมี

การเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนจึงทำให้การสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงน้อยลง

$$\begin{aligned} Vij_{n-1} \left(\frac{Vi_n}{Vi_{n-1}} - \frac{GRP_n}{GRP_{n-1}} \right) &= Vij_{n-1} \left(\frac{Vi_n}{Vi_{n-1}} - 1 \right) - Vij_{n-1} \left(\frac{GRP_n}{GRP_{n-1}} - 1 \right) \\ &= Vij_{n-1} \left(\frac{Vi_n - Vi_{n-1}}{Vi_{n-1}} \right) - Vij_{n-1} \left(\frac{GRP_n - GRP_{n-1}}{GRP_{n-1}} \right) \end{aligned}$$

ค่าส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่น(Differential Shift) เป็นส่วนที่แสดงถึงการให้สิ้นเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาส่งผลต่อการเติบโตของสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งสูงขึ้นหรือลดลง และส่งผลต่อการเติบโตของสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในภาคเหนือตอนบนสูงขึ้นหรือลดลง ถ้าเป็นบวกแสดงถึงการให้สิ้นเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาทำให้สิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในภาคเหนือตอนบนจึงทำให้การสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น และถ้าเป็นลบแสดงถึงการให้สิ้นเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีที่ผ่านมาทำให้สิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในภาคเหนือตอนบนจึงทำให้การสิ้นเชื่อภาคเศรษฐกิจนั้นๆ ในท้องถิ่นหนึ่งในปีปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงน้อยลง

$$\begin{aligned} Vij_{n-1} \left(\frac{Vij_n}{Vij_{n-1}} - \frac{Vi_n}{Vi_{n-1}} \right) &= Vij_{n-1} \left(\frac{Vij_n}{Vij_{n-1}} - 1 \right) - Vij_{n-1} \left(\frac{Vi_n}{Vi_{n-1}} - 1 \right) \\ &= Vij_{n-1} \left(\frac{Vij_n - Vij_{n-1}}{Vij_{n-1}} \right) - Vij_{n-1} \left(\frac{Vi_n - Vi_{n-1}}{Vi_{n-1}} \right) \end{aligned}$$

บทที่ 4

ลักษณะและโครงสร้างของการกระจายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาคเหนือ ตอนบน

ในบทนี้เป็นการศึกษาลักษณะทั่วไปของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ไทย ซึ่งมีการจำแนกออกตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อและโครงสร้างการกระจายสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของสินเชื่อ

โดยทั่วไปแล้วสินเชื่อและหนี้สินเป็นสิ่งเดียวกันแต่พิจารณาคนละด้าน สินเชื่อและหนี้สินต่างก็เป็นพันธะที่จะต้องจ่ายในอนาคตประกอบกับเงินถูกใช้อย่างแพร่หลายในการเป็นมาตรฐานในการชำระหนี้ในอนาคตสินเชื่อและหนี้สินจึงเป็นพันธะที่จะต้องจ่ายเงินจำนวนที่คงที่จำนวนหนึ่ง ถ้าพิจารณาในแง่ของผู้ที่จะได้รับชำระเงินในอนาคตพันธะนั้นก็คือ สินเชื่อหรืออำนาจในการที่จะเรียกร้องให้ผู้อื่นชำระเงินให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน แต่ถ้าพิจารณาในแง่ของผู้ที่มีพันธะที่จะต้องจ่ายเงินในอนาคต พันธะนั้นก็คือหนี้สิน เนื่องจากสินเชื่อและหนี้สินเป็นสิ่งเดียวกันแต่มองจากคนละด้านดังได้กล่าวแล้ว ปริมาณหนี้สินที่คงค้างอยู่ ณ ขณะใดขณะหนึ่งจึงย่อมเท่ากับปริมาณของสินเชื่อที่มีอยู่ในขณะนั้น

โดยทั่วไปแล้วสินเชื่อหรือหนี้สินจะเกิดขึ้นในรายการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและรายการแลกเปลี่ยนทางการเงิน ซึ่งผู้ให้สินเชื่อยินยอมสูญเสียสิ่งที่มีมูลค่า ณ เวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนกับสัญญาของลูกหนี้ที่จะชำระคืนในอนาคต สิ่งที่มีมูลค่าที่กล่าวนี้อาจจะอยู่ในรูปของเงิน สินค้า บริการ หรือสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้นหรือพันธบัตร แต่อย่างไรก็ตามในที่สุดหนี้ที่เกิดขึ้นนั้นจะมีการชำระกันด้วยเงิน หนี้ที่เราพบเห็นอยู่บ่อยๆก็คือ การสร้างหนี้โดยการขายสินค้าหรือบริการโดยการให้สินเชื่อ และนอกจากนี้ยังอาจมีหนี้ที่เกิดขึ้นจากการให้กู้ยืมเงินกันโดยเจ้าหนี้ยินยอมเสียเงินของตนไปในเวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อแลกเปลี่ยนกับสัญญาของลูกหนี้ที่จะชำระคืนเงินต้นพร้อมด้วยดอกเบี้ยในอนาคต

การจัดประเภทสินเชื่อตามวัตถุประสงค์

การให้สินเชื่อธนาคารพาณิชย์อาจมีการจัดประเภทแตกต่างกันไปตามประเพณีปฏิบัติ ภาวะเศรษฐกิจ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศนั้นๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาสินเชื่อประเภทวงเงินเบิกเกินบัญชี (Overdrafts) มีความสำคัญค่อนข้างน้อยส่วนมากธนาคารจะให้สินเชื่อประเภทเงินกู้ (Loans) ซึ่งการแบ่งประเภทสินเชื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้เงินมีการแบ่งประเภทดังนี้

1. **สินเชื่อเพื่ออสังหาริมทรัพย์** ประกอบด้วยการให้กู้ยืมเงินที่มีอสังหาริมทรัพย์เป็นหลักประกันและอาจมีการจำแนกตามประเภทของอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองเป็นหลักประกันด้วย เช่น ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ที่ดินเพื่อการปลูกสร้างที่อยู่อาศัย ที่ดินเพื่อการปลูกสร้างเพื่อการพาณิชย์ เป็นต้น

2. **สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์** เป็นการให้กู้ยืมเพื่อการพาณิชย์กรรม ซึ่งอาจแบ่งแยกย่อยออกไป เช่น การให้กู้ยืมที่เรียกคืนเมื่อทวงถาม (Call Loans) การให้กู้ยืมโดยมีกำหนดชำระคืนที่แน่นอน (Fix Loans) การให้กู้ยืมโดยการซื้อลดหน้าตั๋ว (Bill Discounted) ทั้งนี้อาจจะมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกันก็ได้ โดยแยกประเภทได้ดังนี้

เงินให้กู้ยืมแก่สถาบันการเงิน

เงินให้กู้ยืมธุรกิจหลักทรัพย์

เงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ

เงินให้กู้ยืมแก่อุตสาหกรรม

3. **สินเชื่อเพื่อการเกษตร** เป็นการให้กู้ยืมแก่ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ การเกษตร การประมง เป็นต้น

4. **สินเชื่อเพื่อการบริโภค** ได้แก่ เงินให้กู้ยืมแก่บุคคลธรรมดาทั่วไป เพื่อการบริโภคส่วนตัว เช่น การซื้อขายบ้านและที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย การซ่อมแซมหรือต่อเติมบ้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การเสียภาษี การพักผ่อน เพื่อซื้อรถยนต์และของใช้ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นการให้กู้ยืมโดยมีระยะเวลาการชำระคืนเป็นงวดๆ

5. วงเงินเบิกเกินบัญชี ได้แก่ การให้วงเงินเบิกเกินบัญชี ซึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ค่อยนิยมให้กู้ยืมประเภทนี้แต่อาจจะเพิ่มขึ้นเป็นครั้งคราวเท่านั้นและไม่มีลักษณะของการให้กู้ยืมที่แท้จริง

การกระจายสินเชื่อของจังหวัดต่างๆในภาคเหนือตอนบน

1. จังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 3 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 55,258 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 84,422 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.52 และจากตารางที่ 4 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงใหม่แยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงใหม่ให้สินเชื่อในส่วนของภาคการเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 4,326 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 2,822 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 2.76 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกขั้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 50,932 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 81,600 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.00 ดังภาพที่ 1 และภาพที่ 2

ตารางที่ 3 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

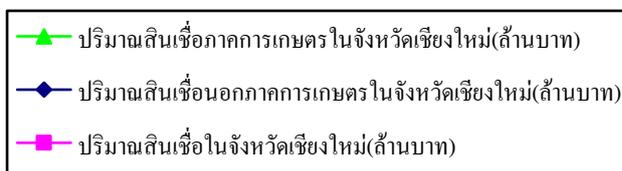
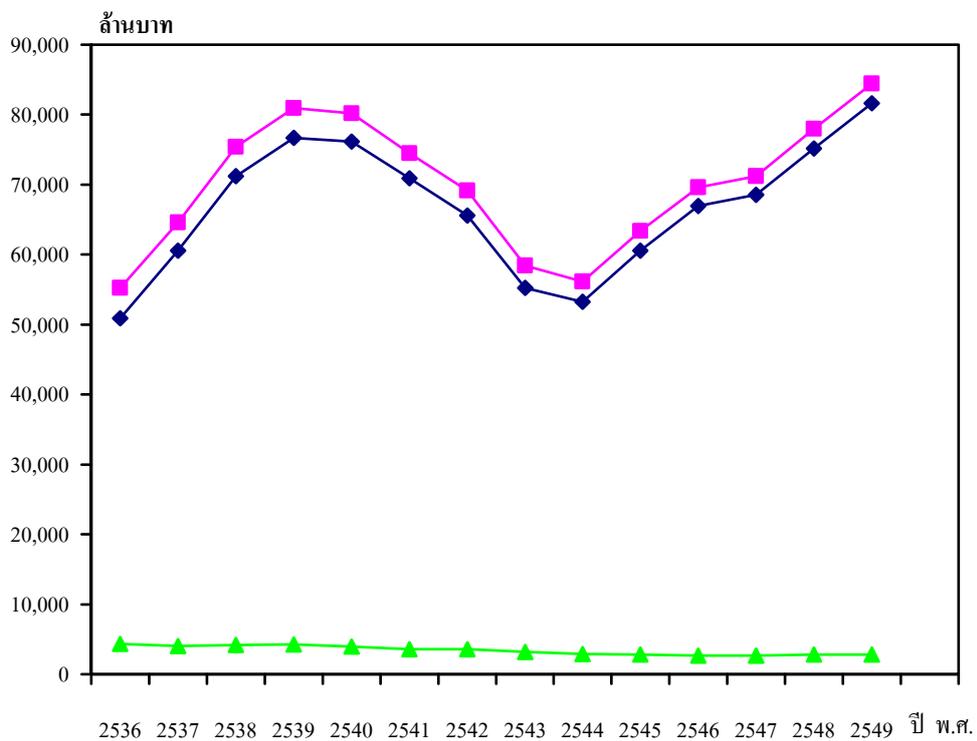
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	55,258	14.19
2537	64,590	16.89
2538	75,419	16.77
2539	80,922	7.30
2540	80,152	-0.95
2541	74,475	-7.08
2542	69,149	-7.15
2543	58,418	-15.52
2544	56,162	-3.86
2545	63,385	12.86
2546	69,601	9.81
2547	71,181	2.27
2548	77,957	9.52
2549	84,422	8.29
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		4.52

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 4 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัด
เชียงใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	4,326	1.67	50,932	15.39
2537	4,007	-7.37	60,583	18.95
2538	4,176	4.22	71,243	17.60
2539	4,249	1.75	76,674	7.62
2540	3,963	-6.73	76,189	-0.63
2541	3,567	-9.99	70,908	-6.93
2542	3,553	-0.39	65,596	-7.49
2543	3,196	-10.05	55,222	-15.81
2544	2,915	-8.79	53,247	-3.58
2545	2,795	-4.12	60,590	13.79
2546	2,678	-4.19	66,923	10.45
2547	2,666	-0.45	68,515	2.38
2548	2,826	6.00	75,131	9.66
2549	2,822	-0.14	81,600	8.61
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-2.76		5.00

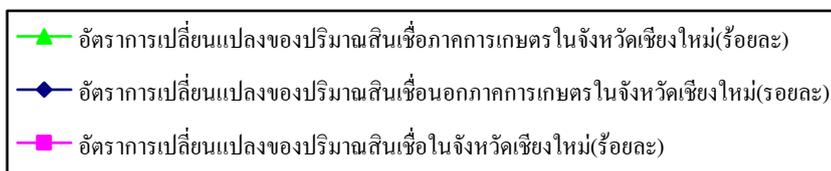
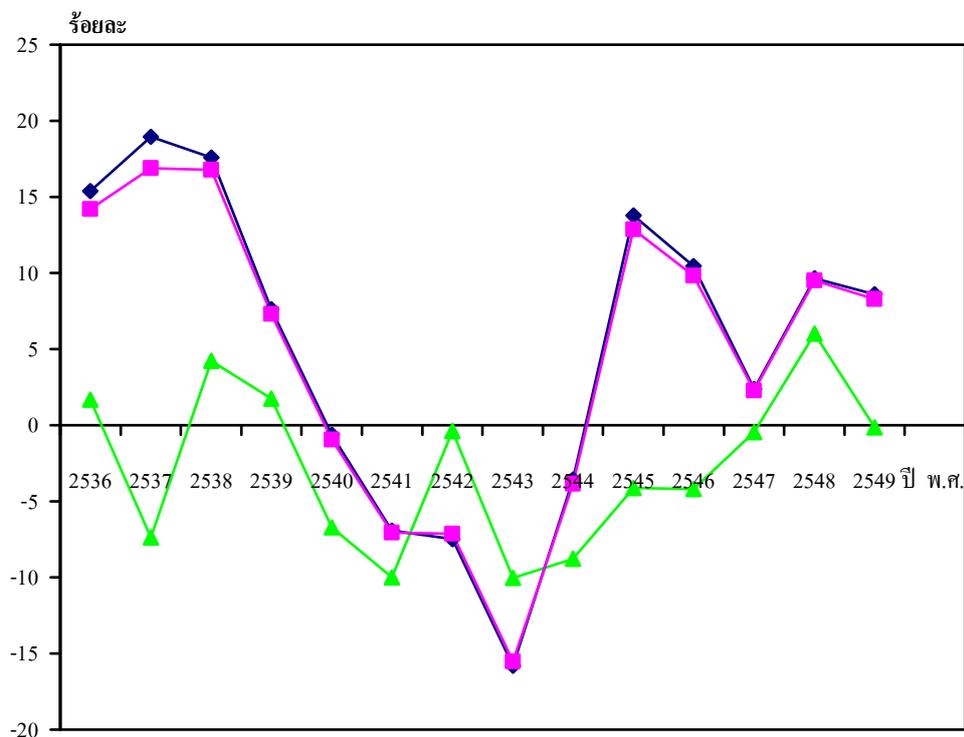
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 1 ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 2 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการซื้อขายภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

2. จังหวัดลำพูน

จากตารางที่ 5 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดลำพูนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 5,216 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 7,448 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.01 และจากตารางที่ 6 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำพูนแยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำพูนให้สินเชื่อในส่วนของภาค

การเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 695 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 281 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 4.15 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 4,521 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 7,167 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.01 ดังภาพที่ 3 และภาพที่ 4

ตารางที่ 5 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำพูนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

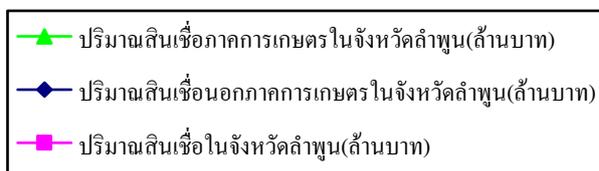
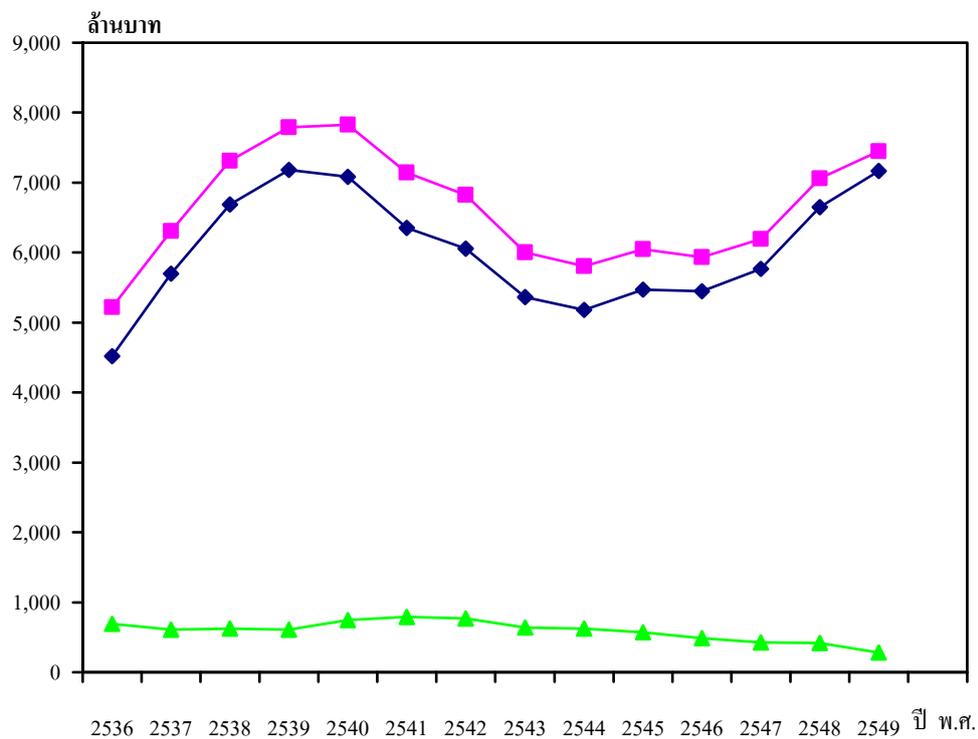
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	5,216	28.66
2537	6,307	20.92
2538	7,311	15.92
2539	7,791	6.57
2540	7,826	0.45
2541	7,146	-8.69
2542	6,824	-4.51
2543	6,005	-12.00
2544	5,806	-3.31
2545	6,047	4.15
2546	5,933	-1.89
2547	6,189	4.31
2548	7,062	14.11
2549	7,448	5.47
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		5.01

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 6 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัด
ลำพูนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	695	17.94	4,521	30.50
2537	608	-12.46	5,699	26.05
2538	623	2.50	6,687	17.34
2539	608	-2.53	7,184	7.42
2540	746	22.78	7,080	-1.44
2541	793	6.31	6,353	-10.27
2542	768	-3.12	6,056	-4.68
2543	640	-16.72	5,365	-11.42
2544	627	-1.92	5,179	-3.46
2545	574	-8.55	5,473	5.67
2546	486	-15.26	5,447	-0.48
2547	423	-13.00	5,766	5.86
2548	416	-1.56	6,646	15.25
2549	281	-32.45	7,167	7.84
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-4.15		6.01

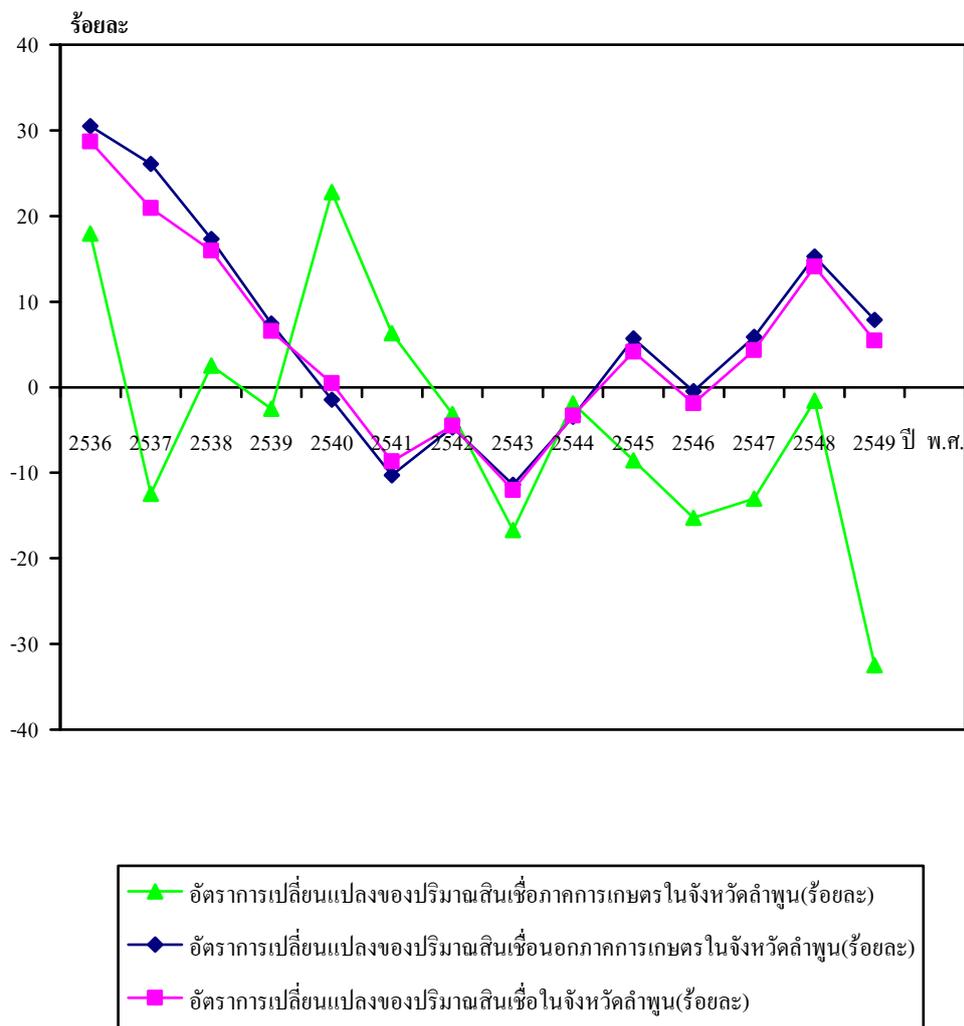
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 3 ปริมาณเงินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดลำพูนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 4 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดลำพูนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

3. จังหวัดเชียงราย

จากตารางที่ 7 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดเชียงรายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 16,652 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 22,291 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.32 และจากตารางที่ 8 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงรายแยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงรายให้สินเชื่อในส่วน

ของภาคการเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 1,883 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 691 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 6.39 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 14,769 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 21,600 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.26 ดังภาพที่ 5 และภาพที่ 6

ตารางที่ 7 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดเชียงรายระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2549

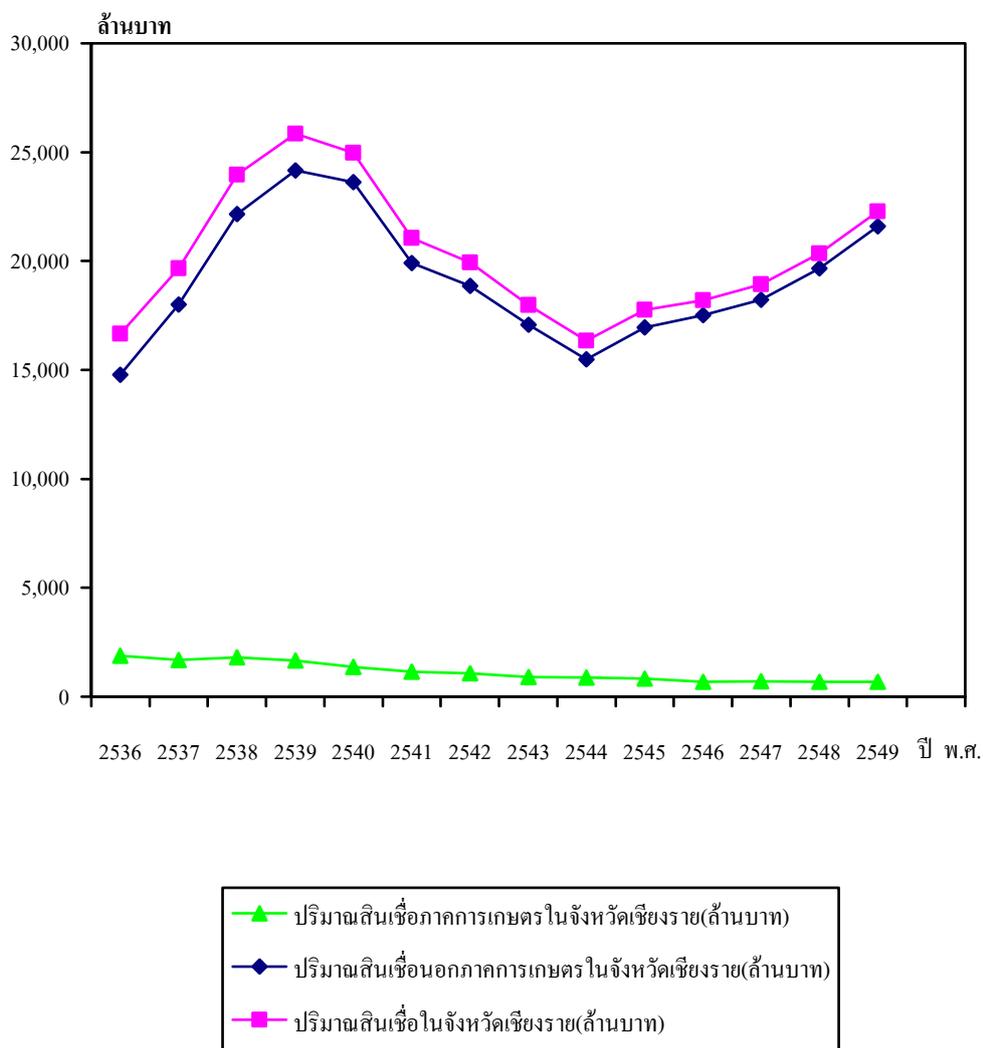
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	16,652	23.71
2537	19,669	18.12
2538	23,971	21.87
2539	25,846	7.82
2540	24,979	-3.35
2541	21,056	-15.71
2542	19,934	-5.33
2543	17,977	-9.82
2544	16,353	-9.03
2545	17,771	8.67
2546	18,197	2.40
2547	18,925	4.00
2548	20,342	7.49
2549	22,291	9.58
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		4.32

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 8 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัด
เชียงรายระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	1,883	2.45	14,769	27.07
2537	1,675	-11.05	17,993	21.83
2538	1,802	7.58	22,168	23.20
2539	1,673	-7.16	24,173	9.04
2540	1,357	-18.89	23,622	-2.28
2541	1,154	-14.96	19,902	-15.75
2542	1,070	-7.28	18,864	-5.22
2543	903	-15.61	17,074	-9.49
2544	874	-3.21	15,479	-9.34
2545	824	-5.72	16,947	9.48
2546	675	-18.08	17,522	3.39
2547	699	3.56	18,226	4.02
2548	672	-3.86	19,670	7.92
2549	691	2.83	21,600	9.81
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-6.39		5.26

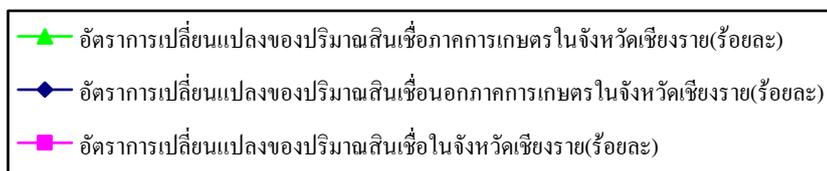
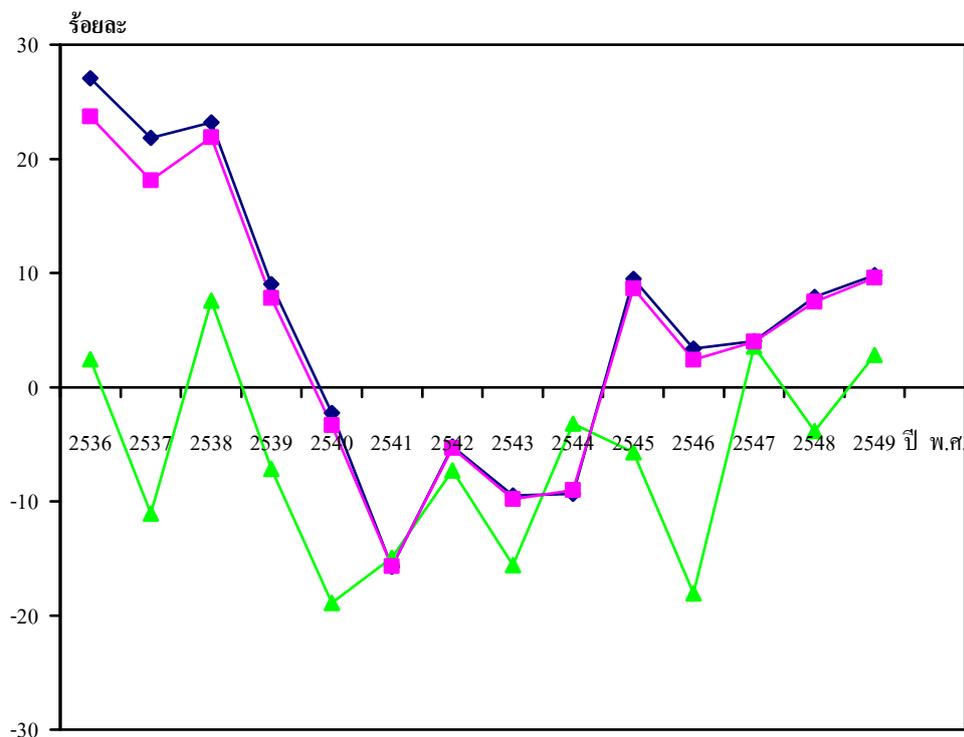
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 5 ปริมาณเงินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดเชียงรายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 6 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดเชียงรายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

4. จังหวัดลำปาง

จากตารางที่ 9 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 9,997 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 13,252 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.18 และจากตารางที่ 10 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำปางแยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำปางให้สินเชื่อในส่วนของภาค

การเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 574 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 144 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 8.03 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 9,423 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 13,108 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.67 ดังภาพที่ 7 และภาพที่ 8

ตารางที่ 9 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดลำปางระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2549

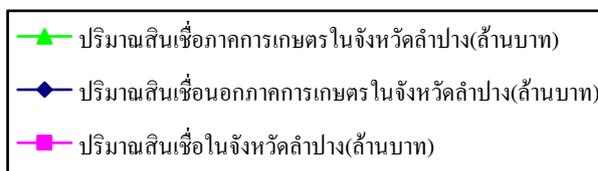
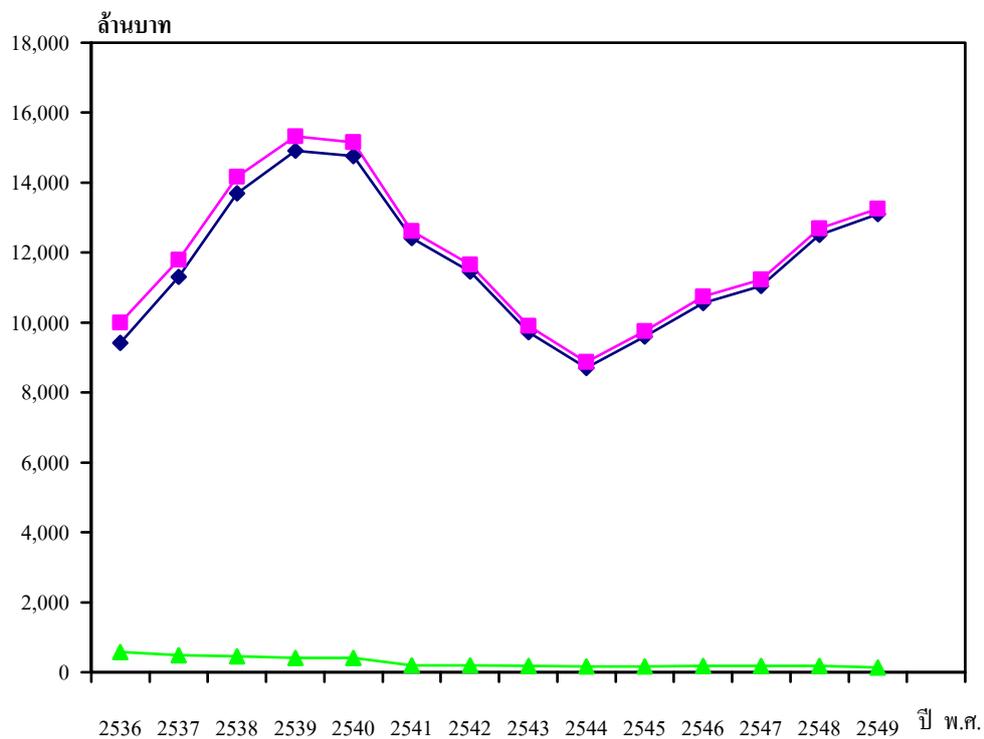
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	9,997	21.12
2537	11,798	18.02
2538	14,164	20.05
2539	15,322	8.18
2540	15,162	-1.04
2541	12,621	-16.76
2542	11,648	-7.71
2543	9,898	-15.02
2544	8,867	-10.42
2545	9,757	10.04
2546	10,743	10.11
2547	11,233	4.56
2548	12,690	12.97
2549	13,252	4.43
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		4.18

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 10 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยใน
จังหวัดลำปางระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	574	0.70	9,423	22.63
2537	487	-15.16	11,311	20.04
2538	463	-4.93	13,701	21.13
2539	416	-10.15	14,906	8.79
2540	406	-2.40	14,756	-1.01
2541	205	-49.51	12,416	-15.86
2542	194	-5.37	11,454	-7.75
2543	176	-9.28	9,722	-15.12
2544	164	-6.82	8,703	-10.48
2545	161	-1.83	9,596	10.26
2546	181	12.42	10,562	10.07
2547	189	4.42	11,044	4.56
2548	182	-3.70	12,508	13.26
2549	144	-20.88	13,108	4.80
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-8.03		4.67

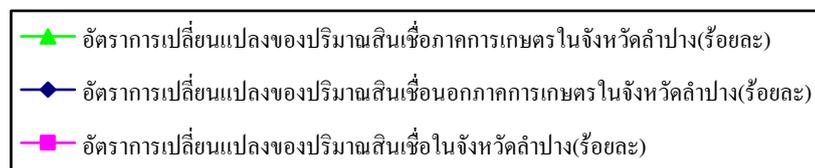
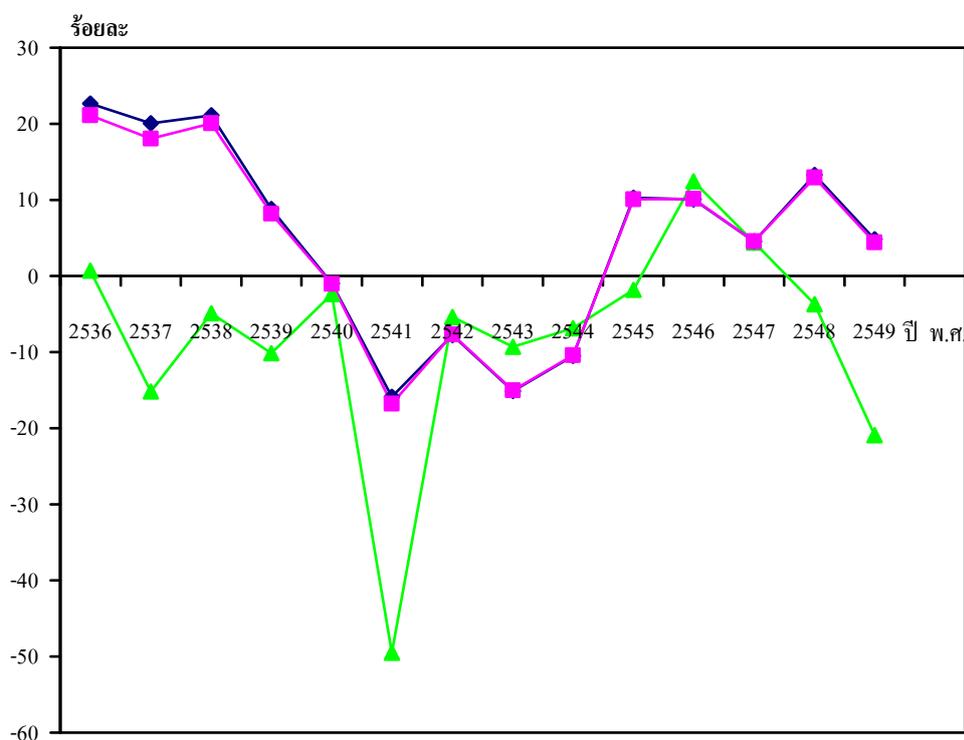
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 7 ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 8 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดลำปางตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

5. จังหวัดตาก

จากตารางที่ 11 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดตากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 3,692 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 6,940 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.63 และจากตารางที่ 12 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดตากแยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดตากให้สินเชื่อในส่วนของภาคการเกษตรเพื่อ

ใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 387 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 127 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 3.97 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 3,304 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 6,813 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.47 ดังภาพที่ 9 และภาพที่ 10

ตารางที่ 11 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดตากระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

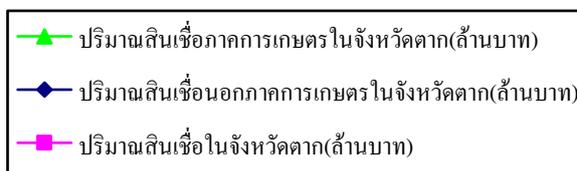
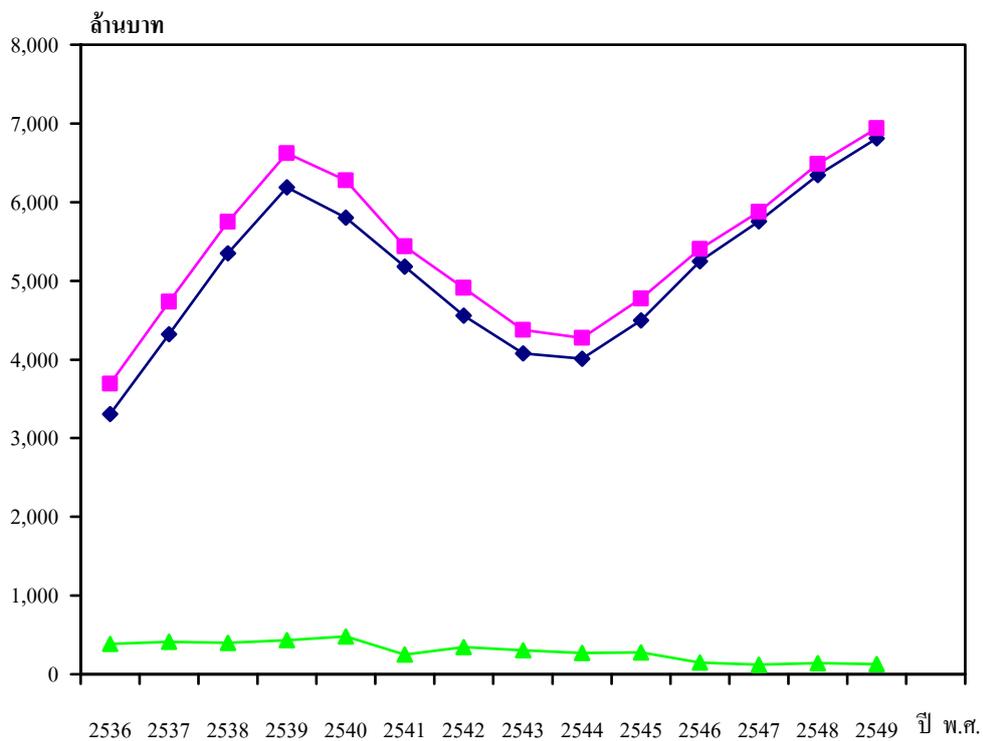
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	3,692	18.52
2537	4,732	28.17
2538	5,748	21.47
2539	6,619	15.15
2540	6,278	-5.15
2541	5,435	-13.43
2542	4,907	-9.71
2543	4,377	-10.80
2544	4,277	-2.28
2545	4,774	11.62
2546	5,403	13.18
2547	5,877	8.77
2548	6,485	10.35
2549	6,940	7.02
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		6.63

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 12 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยใน
จังหวัดตากระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	387	12.17	3,304	19.28
2537	410	5.94	4,322	30.81
2538	396	-3.41	5,352	23.83
2539	432	9.09	6,187	15.60
2540	478	10.65	5,800	-6.26
2541	253	-47.07	5,182	-10.66
2542	346	36.76	4,561	-11.98
2543	301	-13.01	4,076	-10.63
2544	270	-10.30	4,007	-1.69
2545	275	1.85	4,499	12.28
2546	152	-44.73	5,251	16.71
2547	122	-19.74	5,755	9.60
2548	144	18.03	6,341	10.18
2549	127	-11.81	6,813	7.44
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-3.97		7.47

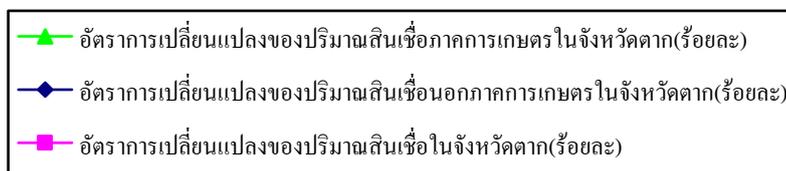
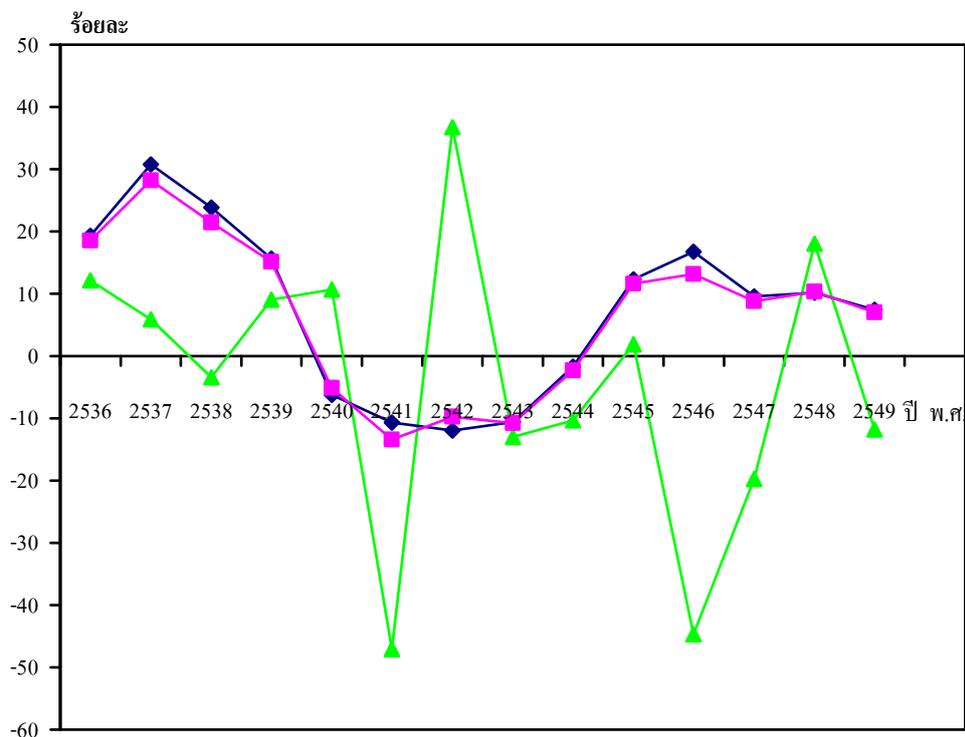
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 9 ปริมาณเงินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดตากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 10 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดตากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

6. จังหวัดแพร่

จากตารางที่ 13 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 4,395 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 6,594 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.73 และจากตารางที่ 14 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแพร่แยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแพร่ให้สินเชื่อในส่วนของภาค

การเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 473 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 127 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 7.91 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 3,922 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 6,467 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.65 ดังภาพที่ 11 และภาพที่ 12

ตารางที่ 13 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

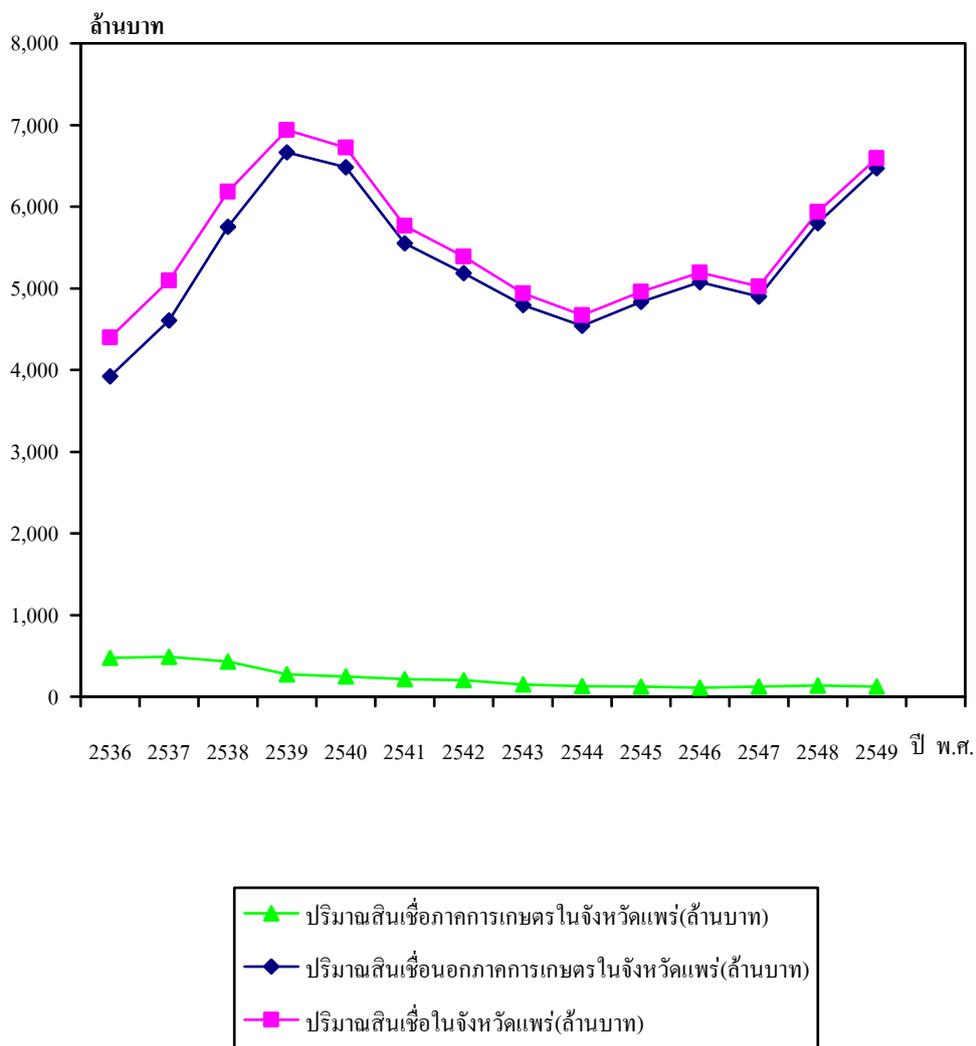
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	4,395	17.54
2537	5,094	15.90
2538	6,181	21.34
2539	6,937	12.23
2540	6,725	-3.06
2541	5,767	-14.25
2542	5,387	-6.59
2543	4,940	-8.30
2544	4,673	-5.40
2545	4,958	6.10
2546	5,189	4.66
2547	5,024	-3.18
2548	5,935	18.13
2549	6,594	11.10
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		4.73

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 14 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยใน
จังหวัดแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	473	2.60	3,922	19.65
2537	489	3.38	4,605	17.41
2538	431	-11.86	5,751	24.89
2539	274	-36.43	6,663	15.86
2540	245	-10.58	6,480	-2.75
2541	217	-11.43	5,550	-14.35
2542	202	-6.91	5,185	-6.58
2543	148	-26.73	4,792	-7.58
2544	132	-10.81	4,541	-5.24
2545	123	-6.82	4,835	6.47
2546	113	-8.13	5,076	4.98
2547	123	8.85	4,901	-3.45
2548	137	11.38	5,798	18.30
2549	127	-7.30	6,467	11.54
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-7.91		5.65

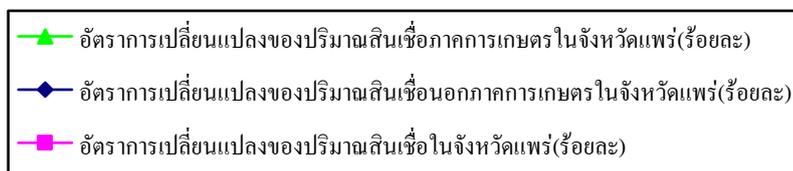
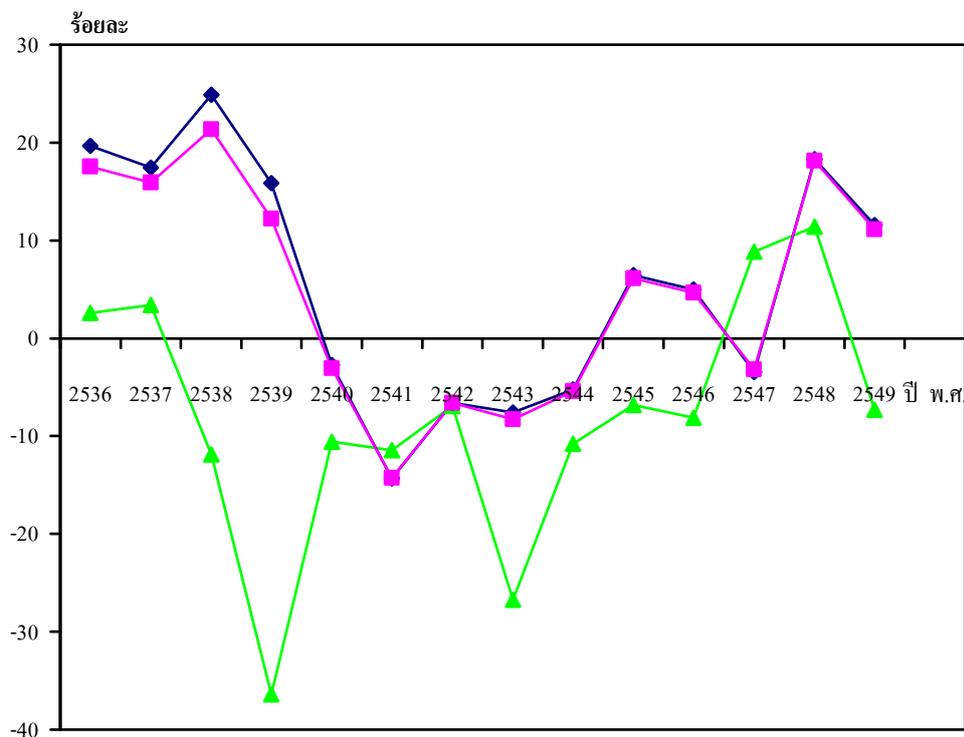
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 11 ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 12 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรของจังหวัดแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

7. จังหวัดพะเยา

จากตารางที่ 15 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดพะเยาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 4,841 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 6,047 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.69 และจากตารางที่ 16 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดพะเยาแยกตามกาการเกษตรและนอกกาการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดพะเยาให้สินเชื่อในส่วนของกา

การเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 508 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 130 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 7.96 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 4,333 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 5,917 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.50 ดังภาพที่ 13 และภาพที่ 14

ตารางที่ 15 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดพะเยาระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

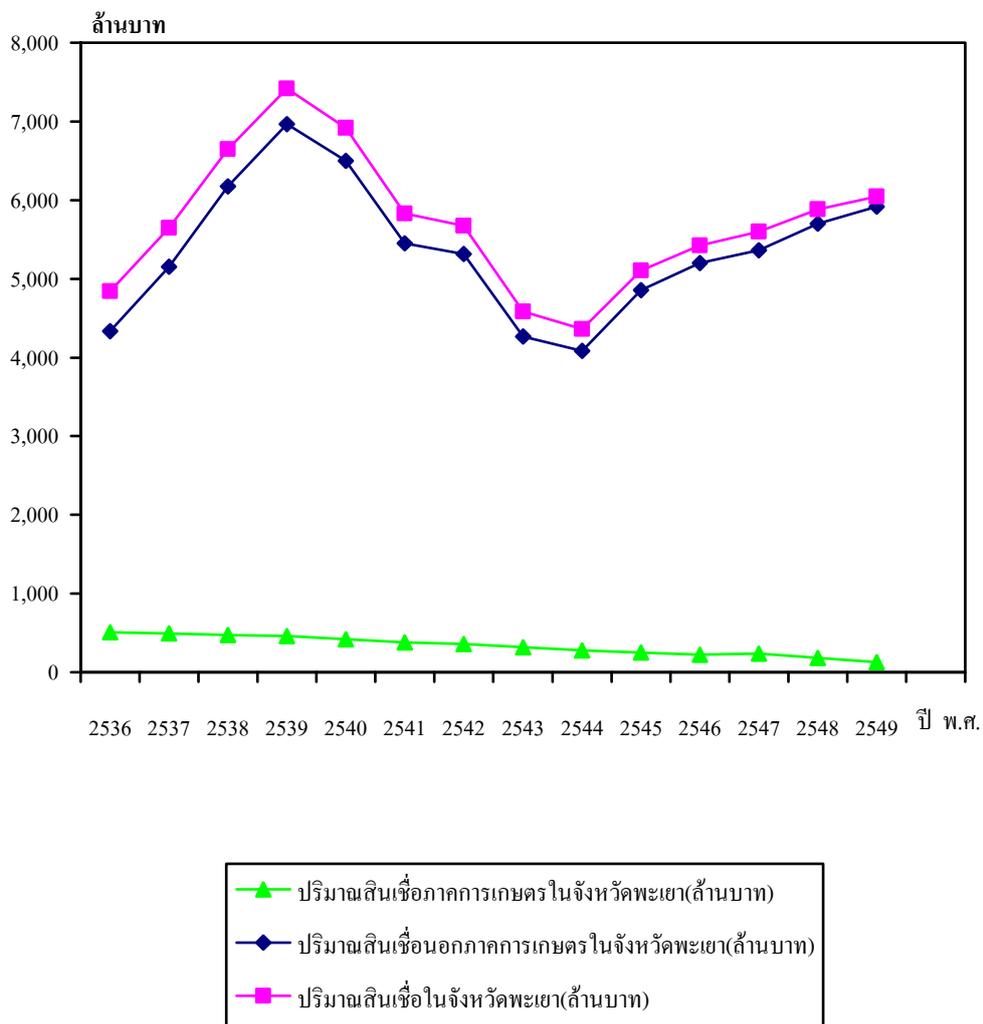
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	4,841	20.51
2537	5,648	16.67
2538	6,648	17.71
2539	7,421	11.63
2540	6,920	-6.75
2541	5,831	-15.74
2542	5,674	-2.69
2543	4,584	-19.21
2544	4,363	-4.82
2545	5,104	16.98
2546	5,425	6.29
2547	5,599	3.21
2548	5,881	5.04
2549	6,047	2.82
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		3.69

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 16 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยใน
จังหวัดพะเยาระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	508	12.64	4,333	21.51
2537	492	-3.15	5,156	18.99
2538	471	-4.27	6,177	19.80
2539	458	-2.76	6,963	12.72
2540	421	-8.08	6,499	-6.66
2541	380	-9.74	5,451	-16.13
2542	360	-5.26	5,314	-2.51
2543	315	-12.50	4,269	-19.67
2544	278	-11.75	4,085	-4.31
2545	249	-10.43	4,855	18.85
2546	223	-10.44	5,202	7.15
2547	236	5.83	5,363	3.09
2548	180	-23.73	5,701	6.30
2549	130	-27.78	5,917	3.79
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-7.96		4.50

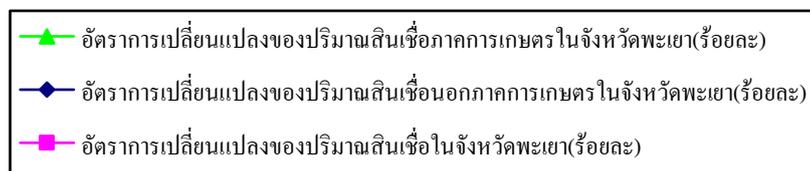
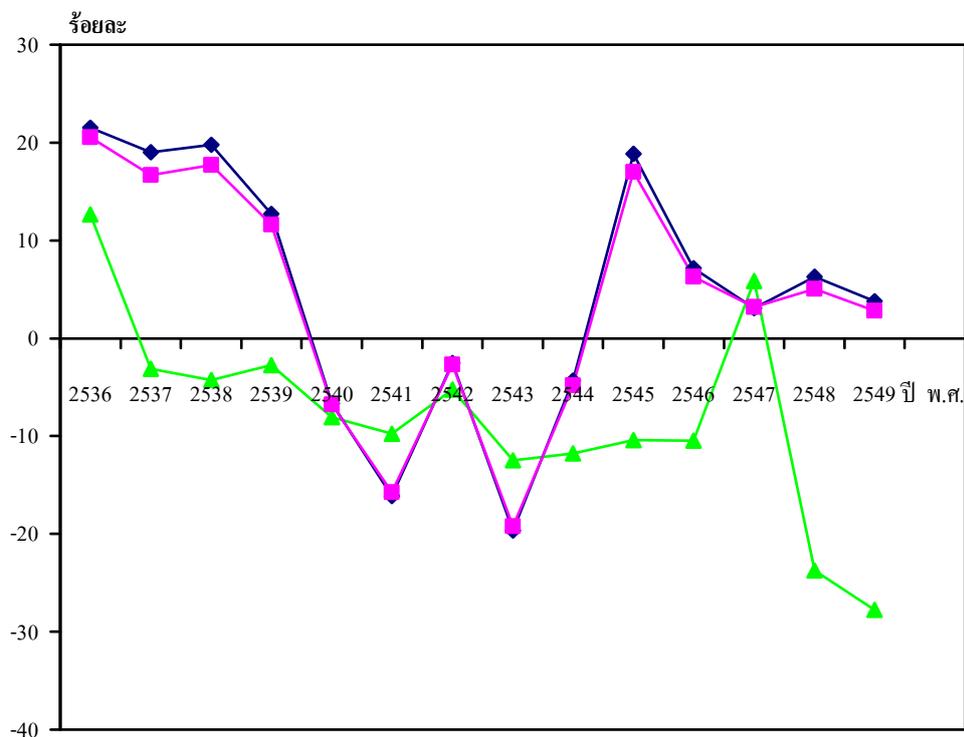
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 13 ปริมาณเงินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดพะเยาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 14 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดพะเยาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

8. จังหวัดน่าน

จากตารางที่ 17 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดน่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นจาก 2,368 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 3,223 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.05 และจากตารางที่ 18 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดน่านแยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดน่านให้สินเชื่อในส่วนของภาค

การเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 250 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 90 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 6.15 ส่วนสินเชื่ออกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้นจาก 2,118 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 3,133 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.03 ดังภาพที่ 15 และภาพที่ 16

ตารางที่ 17 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดน่านระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

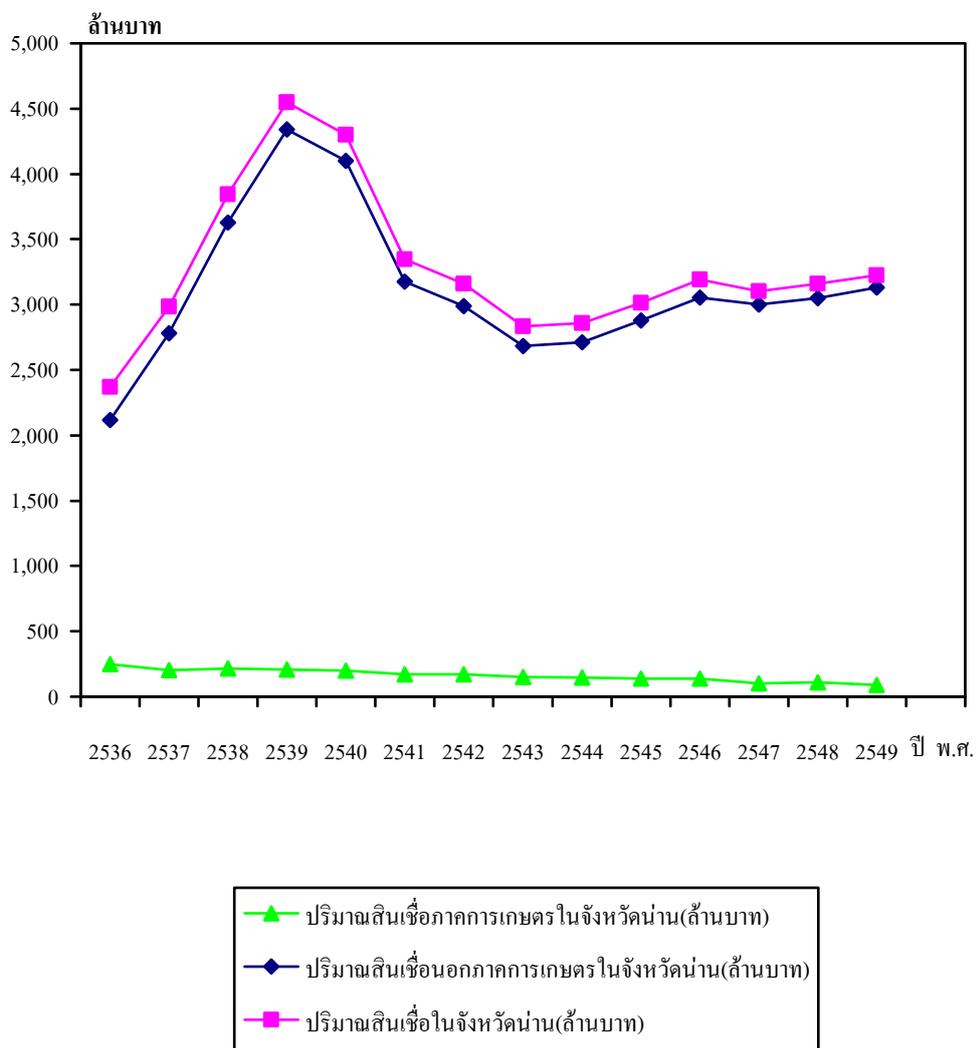
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	2,368	27.86
2537	2,985	26.06
2538	3,844	28.78
2539	4,550	18.37
2540	4,299	-5.52
2541	3,348	-22.12
2542	3,160	-5.62
2543	2,835	-10.28
2544	2,857	0.78
2545	3,015	5.53
2546	3,194	5.94
2547	3,103	-2.85
2548	3,161	1.87
2549	3,223	1.96
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		5.05

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 18 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยใน
จังหวัดน่านระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	250	5.04	2,118	31.23
2537	203	-18.80	2,781	31.30
2538	216	6.40	3,628	30.46
2539	208	-3.70	4,342	19.68
2540	198	-4.81	4,101	-5.55
2541	172	-13.13	3,176	-22.56
2542	170	-1.16	2,990	-5.86
2543	150	-11.76	2,685	-10.20
2544	146	-2.67	2,711	0.97
2545	138	-5.48	2,877	6.12
2546	139	0.72	3,055	6.19
2547	102	-26.62	3,001	-1.77
2548	111	8.82	3,050	1.63
2549	90	-18.92	3,133	2.72
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-6.15		6.03

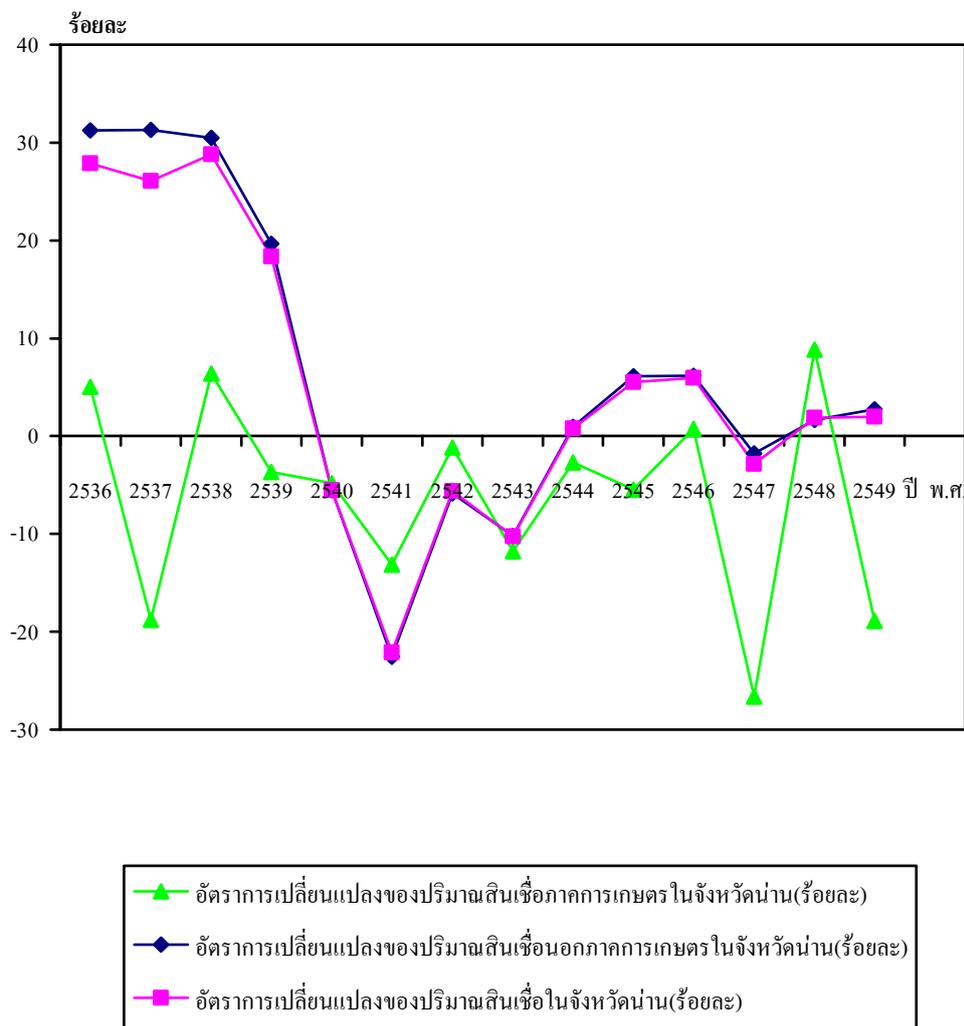
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 15 ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดน่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 16 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดน่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

9. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากตารางที่ 19 การจัดสรรเงินให้สินเชื่อของจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 มีการให้สินเชื่อลดลงจาก 1,560 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 1,117 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 0.95 และจากตารางที่ 4 หากพิจารณาเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอนแยกตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2549 ธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอนให้สินเชื่อในส่วน

ของภาคการเกษตรเพื่อใช้เป็นทุนในการปรับปรุงคุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนการซื้ออุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้ลดลงจาก 248 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 32 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2549 โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 12.17 ส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรธนาคารพาณิชย์มีการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและให้แก่หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆทั้งนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกรวดเร็วขึ้นพื้นฐานและสวัสดิการสังคมลดลงจาก 1,312 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2536 เป็น 1,085 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2549 แต่โดยเฉลี่ยต่อปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.27 ดังภาพที่ 17 และภาพที่ 18

ตารางที่ 19 เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดแม่ฮ่องสอนระหว่างปี

พ.ศ. 2536 – 2549

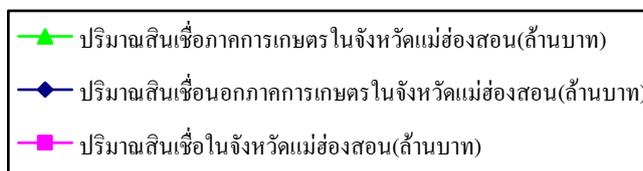
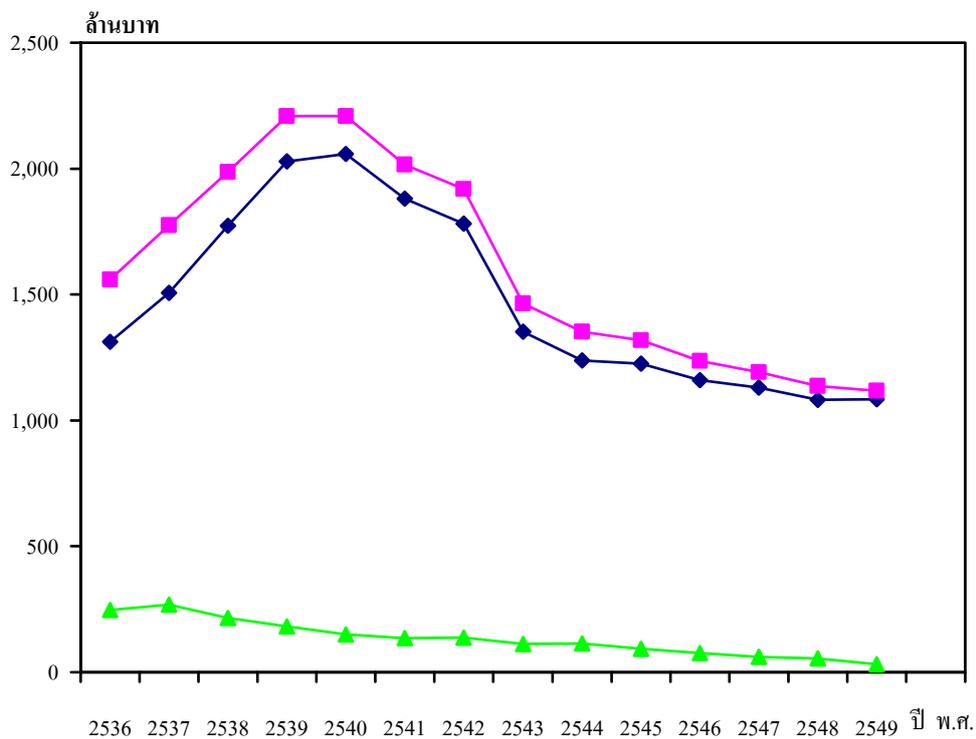
ปี พ.ศ.	ปริมาณสินเชื่อ (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	1,560	13.45
2537	1,775	13.78
2538	1,987	11.94
2539	2,209	11.17
2540	2,209	0.00
2541	2,016	-8.74
2542	1,919	-4.81
2543	1,465	-23.66
2544	1,353	-7.65
2545	1,318	-2.59
2546	1,236	-6.22
2547	1,191	-3.64
2548	1,137	-4.53
2549	1,117	-1.76
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-0.95

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ตารางที่ 20 เงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ไทยใน
จังหวัดแม่ฮ่องสอนระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2549

ปี พ.ศ.	เงินให้สินเชื่อ ภาคการเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	เงินให้สินเชื่อ นอกภาค การเกษตร (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2536	248	7.36	1,312	14.79
2537	269	8.47	1,506	14.79
2538	215	-20.07	1,772	17.66
2539	181	-15.81	2,029	14.50
2540	151	-16.57	2,058	1.43
2541	136	-9.93	1,880	-8.65
2542	137	0.74	1,782	-5.21
2543	113	-17.52	1,352	-24.13
2544	115	1.77	1,238	-8.43
2545	92	-20.00	1,226	-0.97
2546	76	-17.39	1,160	-5.38
2547	61	-19.74	1,130	-2.59
2548	55	-9.84	1,082	-4.25
2549	32	-41.82	1,085	0.28
อัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี		-12.17		0.27

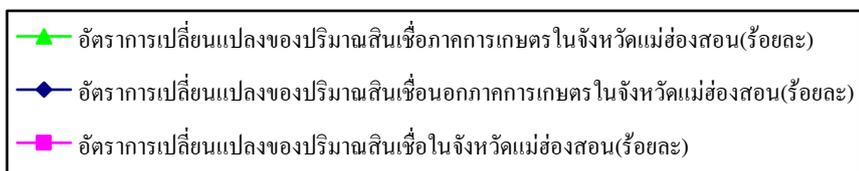
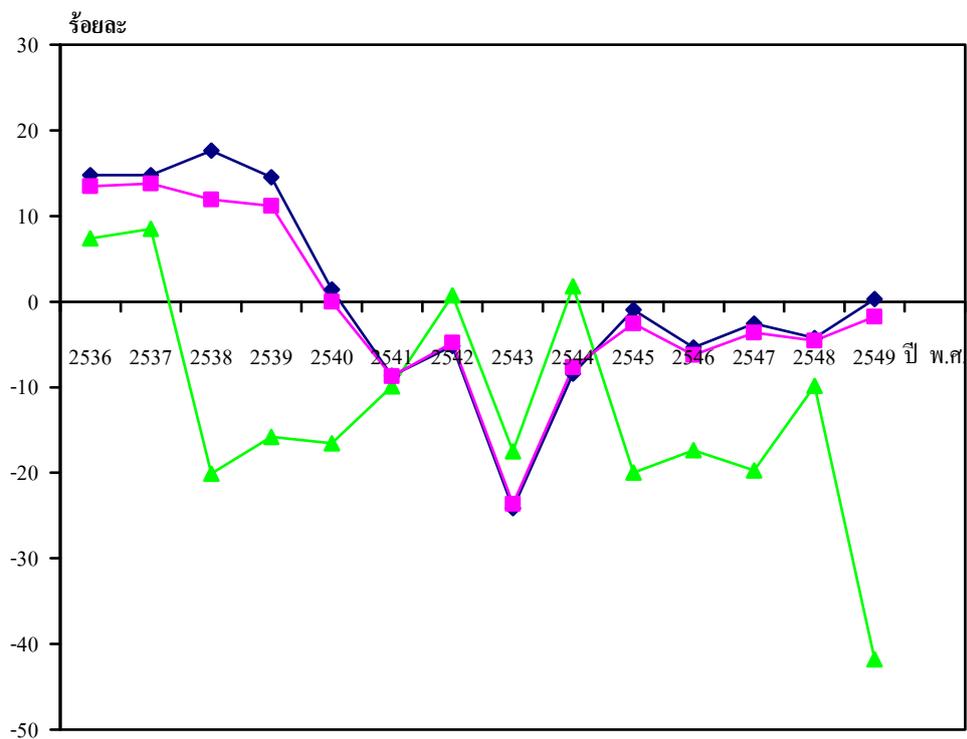
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

ภาพที่ 17 ปริมาณสินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย (2550)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550)

ภาพที่ 18 อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินค้าภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแม่ฮ่องสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536-2549

ที่มา: จากการคำนวณ

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือตอนบน โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนในการวิเคราะห์ข้อมูลจะช่วยให้เข้าใจโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงของการให้สินเชื่อแก่ภูมิภาคต่างๆ ได้ดีขึ้น กล่าวคือ หากการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคใดมีการเติบโตสูงขึ้นแล้วการพัฒนาภูมิภาคนั้นๆ ก็จะมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามไปด้วย โดยแยกการวิเคราะห์ตามจังหวัดต่างๆ ในภาคเหนือตอนบนดังนี้

1. จังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 21 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 และ 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2542-2543 และ 2547-2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัด
เชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	4,050	5,845	-564	9,331
2538	3,651	8,296	-1,117	10,830
2539	5,197	1,212	-906	5,503
2540	-2,259	684	805	-770
2541	2,798	-11,539	3,064	-5,677
2542	-4,733	-185	-409	-5,327
2543	1,595	-11,346	-979	-10,730
2544	-829	-2,214	788	-2,255
2545	2,990	3,133	1,100	7,223
2546	1,014	3,784	1,418	6,216
2547	2,366	-471	-316	1,579
2548	2,746	4,093	-62	6,777
2549	2,862	3,060	543	6,465

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 22 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537, 2540-2547 และ 2549 นั่นคือส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539, 2541, 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	317	-643	6	-320
2538	226	-156	99	169
2539	288	-428	213	73
2540	-119	-148	-19	-286
2541	138	-679	145	-396
2542	-227	187	25	-15
2543	82	-531	92	-357
2544	-45	-180	-55	-280
2545	155	-308	33	-120
2546	45	-317	155	-117
2547	91	-149	45	-13
2548	103	-43	101	161
2549	104	-271	163	-4

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่า การเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 11 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541-2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 23 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงใหม่มีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรใน จังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 9 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539, 2542-2543 และ 2547-2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	3,733	6,666	-748	9,651
2538	3,424	8,550	-1,314	10,660
2539	4,909	1,689	-1,168	5,430
2540	-2,140	837	819	-484
2541	2,660	-10,854	2,914	-5,280
2542	-4,506	-380	-426	-5,312
2543	1,513	-10,817	-1,070	-10,374
2544	-783	-2,035	844	-1,974
2545	2,835	3,450	1,059	7,344
2546	970	4,111	1,251	6,332
2547	2,275	-324	-359	1,592
2548	2,643	4,183	-210	6,616
2549	2,758	3,242	469	6,469

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่ สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรใน

จังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดเชียงใหม่มีการเน้นให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรของจังหวัดเชียงใหม่ก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของกฎการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่กฎการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดเชียงใหม่ควรมีการเน้นให้สินเชื่อกฎการเกษตรมากขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

2. จังหวัดลำพูน

จากตารางที่ 24 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่รวมในจังหวัดลำพูนมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545 และ 2547-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดลำพูนในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545 , 2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537 , 2540 , 2541-2544 และ 2547-2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดลำพูนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	382	552	157	1,091
2538	356	810	-163	1,003
2539	504	117	-141	480
2540	-218	66	186	34
2541	273	-1,127	174	-680
2542	-454	-18	149	-323
2543	157	-1,120	112	-851
2544	-85	-226	143	-168
2545	309	324	-393	240
2546	97	361	-571	-113
2547	202	-40	94	256
2548	239	356	278	873
2549	259	277	-150	386

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 25 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูน มีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537, 2539 และ 2542-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่ การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539, 2541, 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	51	-103	-34	-86
2538	34	-24	5	15
2539	43	-64	5	-16
2540	-17	-21	177	139
2541	26	-128	149	47
2542	-50	42	-16	-24
2543	18	-115	-31	-128
2544	-9	-36	33	-12
2545	33	-66	-21	-54
2546	9	-65	-32	-88
2547	17	-27	-53	-63
2548	16	-7	-16	-7
2549	15	-40	-111	-136

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูน ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537, 2542-2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูน ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 26 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนมีค่าเป็นบวกจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539, 2545 และ 2547-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539, 2541, 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540, 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537, 2540-2544 และ 2547-2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อออกภาค
การเกษตรในจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	331	592	255	1,178
2538	322	804	-138	988
2539	461	159	-123	497
2540	-201	78	19	-104
2541	247	-1,009	35	-727
2542	-404	-34	141	-297
2543	140	-999	137	-722
2544	-76	-197	117	-156
2545	276	336	-317	295
2546	88	371	-485	-26
2547	185	-26	160	319
2548	222	352	305	879
2549	244	287	-10	521

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อใน จังหวัดลำพูนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน เมื่อแยกพิจารณาตาม วัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่ สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมี การเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโต ของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนมีการ

เติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูน พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำพูนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดลำพูนมีการเน้นให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรของจังหวัดลำพูนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของการเกษตรพบว่าการให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดลำพูนควรมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรมากขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

3. จังหวัดเชียงราย

จากตารางที่ 27 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่รวมในจังหวัดเชียงรายมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 และ 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดเชียงรายในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2541 , 2544-2546 และ 2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงรายในปี ที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดเชียงรายมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อใน ภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัด เชียงราย ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	1,221	1,761	35	3,017
2538	1,112	2,526	664	4,302
2539	1,652	385	-162	1,875
2540	-722	218	-364	-868
2541	872	-3,596	-1,200	-3,924
2542	-1,338	-52	269	-1,121
2543	460	-3,271	854	-1,957
2544	-255	-681	-687	-1,623
2545	871	912	-364	1,419
2546	284	1,061	-919	426
2547	619	-123	233	729
2548	730	1,088	-401	1,417
2549	747	798	404	1,949

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 28 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงรายมีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537 , 2539-2540 , 2541-2546 และ 2548 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายในแต่ละปี มีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค การเกษตรในจังหวัดเชียงราย ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	138	-280	-66	-208
2538	95	-65	97	127
2539	124	-185	-69	-130
2540	-47	-58	-211	-316
2541	47	-233	-18	-204
2542	-73	60	-71	-84
2543	25	-160	-32	-167
2544	-13	-51	35	-29
2545	47	-92	-4	-49
2546	13	-93	-69	-149
2547	23	-38	39	24
2548	27	-11	-43	-27
2549	25	-64	59	20

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่า การเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 9 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537, 2539-2543, 2545-2546 และ 2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรใน จังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายมีการเติบโตน้อยกว่า การเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 29 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงรายมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539, 2545-2549 นั่นคือ ส่วน ใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายในแต่ละปีมีการ เปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539, 2541, 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายในปีที่ ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540, 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรใน จังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการ เติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2539-2541, 2544-2546 และ 2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัด เชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายมีการเติบโตน้อยกว่า การเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อออกภาค
การเกษตรในจังหวัดเชียงราย ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	1,083	1,933	209	3,225
2538	1,017	2,539	619	4,175
2539	1,528	525	-49	2,004
2540	-675	264	-140	-551
2541	825	-3,365	-1,180	-3,720
2542	-1,265	-107	334	-1,038
2543	435	-3,111	885	-1,791
2544	-242	-629	-724	-1,595
2545	824	1,003	-359	1,468
2546	271	1,150	-845	576
2547	596	-85	193	704
2548	703	1,113	-372	1,444
2549	722	849	359	1,930

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดเชียงรายมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรใน

จังหวัดเชียงรายมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงราย พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดเชียงรายมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดเชียงรายมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรของจังหวัดเชียงรายก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดเชียงรายควรมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรมากขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

4. จังหวัดลำปาง

จากตารางที่ 30 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อรวมในจังหวัดลำปางมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 และ 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดลำปางในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 9 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2540 , 2541-2545 และ 2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดลำปางมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	733	1,057	12	1,802
2538	667	1,515	183	2,365
2539	976	228	-45	1,159
2540	-428	129	139	-160
2541	529	-2,183	-888	-2,542
2542	-802	-31	-139	-972
2543	269	-1,911	-108	-1,750
2544	-140	-375	-515	-1,030
2545	472	495	-77	890
2546	156	582	248	986
2547	365	-73	198	490
2548	433	646	378	1,457
2549	466	498	-402	562

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 31 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางมีค่าเป็นลบจำนวน 11 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2545 และ 2548-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	42	-85	-44	-87
2538	28	-19	-33	-24
2539	32	-47	-31	-46
2540	-12	-14	16	-10
2541	14	-70	-146	-202
2542	-13	11	-8	-10
2543	4	-29	6	-19
2544	-2	-10	1	-11
2545	9	-17	5	-3
2546	3	-18	36	21
2547	6	-10	12	8
2548	7	-3	-11	-7
2549	7	-17	-27	-37

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด ลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่า การเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541-2542 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 32 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537 , 2539 , 2541-2545 และ 2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	691	1,233	-35	1,889
2538	639	1,596	-154	2,389
2539	944	325	-64	1,205
2540	-416	163	104	-149
2541	515	-2,102	-753	-2,340
2542	-789	-67	-106	-962
2543	264	-1,889	-108	-1,733
2544	-138	-358	-523	-1,019
2545	463	564	-134	893
2546	154	651	161	966
2547	359	-51	174	482
2548	426	674	364	1,464
2549	459	540	-399	600

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดลำปางมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่ สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด

ลำปางมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปาง พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดลำปางมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดลำปางมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรของจังหวัดลำปางก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดลำปางควรมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรมากขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

5. จังหวัดตาก

จากตารางที่ 33 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อรวมในจังหวัดตากมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดตากในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 9 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2543-2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดตากมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	271	390	380	1,041
2538	267	608	140	1,015
2539	396	92	383	871
2540	-185	56	-213	-342
2541	219	-904	-158	-843
2542	-345	-13	-168	-526
2543	113	-805	162	-530
2544	-62	-166	128	-100
2545	228	239	30	497
2546	76	285	268	629
2547	184	-37	327	474
2548	227	338	43	608
2549	238	255	-38	455

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 34 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตากมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2538 , 2541 , 2543-2544 , 2546-2547 และ 2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตากในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	28	-58	52	22
2538	23	-16	-22	-15
2539	27	-41	49	35
2540	-12	-15	73	46
2541	17	-82	-160	-255
2542	-16	13	96	93
2543	8	-52	-2	-46
2544	-4	-17	-10	-31
2545	14	-29	20	6
2546	4	-31	-97	-124
2547	5	-8	-27	-30
2548	5	-2	20	23
2549	5	-14	-8	-17

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตาก ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2538 , 2541 , 2543-2544 , 2546-2547 และ 2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตากมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 35 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดตากมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 และ 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดตากในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 และ 2543-2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดตากมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อออกภาค
การเกษตรในจังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	242	432	343	1,017
2538	244	610	176	1,030
2539	369	127	339	835
2540	-173	68	-282	-387
2541	202	-826	6	-618
2542	-329	-28	-264	-621
2543	105	-752	162	-485
2544	-58	-150	139	-69
2545	213	260	18	491
2546	72	305	375	752
2547	179	-25	351	505
2548	222	351	12	585
2549	233	274	-35	472

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผล
ทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ
ตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดตากมี
การเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์
ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตร ส่วนใหญ่ สินเชื่อภาคการเกษตร
ในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโต
น้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาค
การเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดตากมีการเติบโตน้อยกว่าการ

เติบโตของสินเชื่อกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดตาก พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดตากในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดตากมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดตากมีการเน้นให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรของจังหวัดตากก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของกฎการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่กฎการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดตากควรมีการเน้นให้สินเชื่อกฎการเกษตรมากขึ้นเพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

6. จังหวัดแพร่

จากตารางที่ 36 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่รวมในจังหวัดแพร่มีค่าเป็นบวกจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2545-2546 และ 2548-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดแพร่ในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 9 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537 , 2540-2541 และ 2544-2547 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดแพร่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	322	465	-88	699
2538	288	654	145	1,087
2539	426	99	231	756
2540	-194	59	-77	-212
2541	235	-968	-224	-957
2542	-367	-14	1	-380
2543	124	-884	312	-448
2544	-70	-187	-9	-266
2545	249	261	-225	285
2546	79	296	-145	230
2547	176	-35	-306	-165
2548	194	289	428	911
2549	218	233	208	659

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 37 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่มีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2538-2540 , 2541-2546 และ 2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	35	-70	52	17
2538	28	-19	-67	-58
2539	30	-44	-143	-157
2540	-8	-10	-11	-29
2541	9	-42	6	-27
2542	-14	11	-13	-16
2543	5	-30	-28	-53
2544	-2	-8	-6	-16
2545	7	-14	-2	-9
2546	2	-14	2	-10
2547	4	-6	13	10
2548	5	-2	11	14
2549	5	-13	-2	-10

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2538-2540 , 2542-2545 และ 2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 38 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่มีค่าเป็นบวกจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2545-2546 และ 2548-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537 , 2540-2541 และ 2544-2547 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดแพร่ ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	288	513	-119	682
2538	260	650	236	1,146
2539	396	136	380	912
2540	-186	73	-70	-183
2541	226	-923	-233	-930
2542	-353	-30	18	-365
2543	120	-855	342	-393
2544	-68	-177	-6	-251
2545	242	294	-242	294
2546	77	328	-165	240
2547	173	-25	-323	-175
2548	189	299	409	897
2549	213	250	206	669

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537–2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผล
ทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ
ตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดแพร่
มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณาตาม
วัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่ สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการ
เติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของ
สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่มีการเติบโต

น้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่ในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแพร่มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดแพร่มีการเน้นให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแพร่ก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของภาคการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดแพร่ควรมีการเน้นให้สินเชื่อกภาคการเกษตรมากขึ้นเพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

7. จังหวัดพะเยา

จากตารางที่ 39 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่รวมในจังหวัดพะเยามีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดพะเยาในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2538 , 2540-2541 , 2543 , 2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดพะเยามีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 39 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดพะเยา ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	355	512	-60	807
2538	319	725	-45	999
2539	458	107	209	774
2540	-207	63	-357	-501
2541	242	-996	-334	-1,088
2542	-371	-14	228	-157
2543	131	-931	-290	-1,090
2544	-65	-174	17	-222
2545	232	243	266	741
2546	82	305	-66	321
2547	184	-37	26	173
2548	216	322	-256	282
2549	216	231	-281	166

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 40 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยามีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2541-2546 และ 2548-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยา ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	37	-75	22	-16
2538	28	-19	-29	-20
2539	32	-48	3	-13
2540	-13	-16	-9	-38
2541	15	-72	16	-41
2542	-24	20	-15	-19
2543	8	-54	1	-45
2544	-4	-18	-15	-37
2545	15	-29	-14	-28
2546	4	-28	-2	-26
2547	8	-12	18	14
2548	9	-4	-62	-57
2549	7	-17	-39	-49

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2538 , 2540 , 2542 , 2544-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยามีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 41 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยามีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 และ 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537 , 2540-2541 , 2543 , 2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยามีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 41 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อออกภาค
การเกษตรในจังหวัดพะเยา ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	318	567	-61	824
2538	291	728	1	1,020
2539	426	146	214	786
2540	-194	76	-345	-463
2541	227	-926	-349	-1,048
2542	-346	-29	239	-136
2543	123	-876	-291	-1,044
2544	-61	-157	34	-184
2545	217	265	288	770
2546	78	329	-60	347
2547	177	-25	9	161
2548	207	327	-196	338
2549	209	246	-240	215

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อใน จังหวัดพะเยามีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณา ตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่ สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือ ตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัด

พะเยามีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดพะเยาในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในจังหวัดพะเยามีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกกฎการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดพะเยามีการเน้นให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อนอกกฎการเกษตรของจังหวัดพะเยาก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดพะเยาควรมีการเน้นให้สินเชื่อกฎการเกษตรมากขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

8. จังหวัดน่าน

จากตารางที่ 42 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่รวมในจังหวัดน่านมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2544-2546 และ 2548-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดน่านในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2540 , 2541 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดน่านมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 42 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดน่าน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	174	251	192	617
2538	169	383	308	860
2539	265	62	379	706
2540	-127	38	-163	-252
2541	150	-619	-482	-951
2542	-213	-8	33	-188
2543	73	-519	119	-327
2544	-40	-107	170	23
2545	152	159	-154	157
2546	48	180	-50	178
2547	109	-22	-177	-90
2548	120	178	-240	58
2549	116	124	-178	62

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 43 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่าน มีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537 , 2539-2545 , 2547 และ 2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ตารางที่ 43 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่าน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	18	-37	-28	-47
2538	11	-8	9	12
2539	15	-22	-1	-8
2540	-6	-7	3	-10
2541	7	-34	1	-26
2542	-11	9	1	-1
2543	4	-25	1	-20
2544	-2	-8	7	-3
2545	8	-15	0	-7
2546	2	-16	14	0
2547	5	-8	-34	-37
2548	4	-2	7	9
2549	4	-11	-14	-21

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 แล ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2538 , 2540-2545 และ 2548 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 44 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านมีค่าเป็นบวกจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2544-2546 และ 2548 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 7 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2540-2541 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดน่านมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดน่าน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	155	277	230	662
2538	157	393	297	847
2539	250	86	378	714
2540	-121	47	-168	-242
2541	143	-584	-483	-924
2542	-202	-17	33	-186
2543	69	-493	119	-305
2544	-38	-99	163	26
2545	144	176	-154	166
2546	46	195	-63	178
2547	104	-15	-142	-53
2548	116	183	-151	148
2549	116	136	-268	-16

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537–2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผล
ทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือ
ตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดน่าน
มีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณาตาม
วัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่ สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการ
เติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของ
สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่านมีการเติบโต

สูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อกาการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่าน พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่านในปีที่ผ่านมา ส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อกาการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดน่านมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อกาการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

การที่จังหวัดน่านมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรของจังหวัดน่านก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของภาคการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดน่านควรมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตรมากขึ้นเพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

9. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากตารางที่ 45 พบว่า การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อกาการเกษตรรวมในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2540-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 9 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2537-2538 , 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 45 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2535	114	165	-64	215
2536	100	228	-115	213
2537	137	32	53	222
2538	-62	19	43	-1
2541	77	-318	49	-192
2542	-128	-5	35	-98
2543	44	-315	-182	-453
2544	-21	-56	-35	-112
2545	72	76	-183	-35
2546	21	79	-182	-82
2547	42	-8	-79	-45
2548	46	68	-168	-54
2549	42	45	-106	-19

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 46 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีค่าเป็นลบจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2538-2541 , 2543 และ 2545-2549 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงลดลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ตารางที่ 46 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อภาค
การเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	18	-37	39	20
2538	15	-10	-58	-53
2539	15	-22	-27	-34
2540	-5	-6	-18	-29
2541	5	-26	6	-15
2542	-9	7	2	0
2543	3	-20	-7	-24
2544	-2	-6	11	3
2545	6	-12	-17	-23
2546	1	-10	-7	-16
2547	3	-4	-14	-15
2548	2	-1	-7	-6
2549	2	-5	-20	-23

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 12 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2541 และ ปี พ.ศ. 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 9 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2538-2540 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

จากตารางที่ 47 พบว่าการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีค่าเป็นลบจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ ปี พ.ศ. 2541-2548 นั่นคือ ส่วนใหญ่การเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยลง ซึ่งเป็นผลมาจาก

ส่วนแบ่งของท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 10 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2539 , 2541 , 2543 และ 2545-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้น

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นบวกจำนวน 8 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2540 , 2545-2546 และ 2548-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่างระหว่างท้องถิ่นซึ่งมีค่าเป็นลบจำนวน 9 ใน 13 ปี ได้แก่ปี พ.ศ. 2537-2538 และ 2543-2549 แสดงว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน

ตารางที่ 47 การวิเคราะห์แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนของเงินให้สินเชื่อออกภาค
การเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปี พ.ศ. 2537 – 2549

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	มูลค่าส่วนแบ่ง ของท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามสัดส่วน ระหว่างท้องถิ่น	ส่วนเปลี่ยนแปลง ตามผลต่าง ระหว่างท้องถิ่น	การเปลี่ยนแปลง ที่แท้จริง (4)=(1)+(2)+(3)
	(1)	(2)	(3)	
2537	96	172	-74	194
2538	85	213	-31	267
2539	122	42	92	256
2540	-57	22	64	29
2541	72	-293	43	-178
2542	-119	-10	31	-98
2543	41	-294	-176	-429
2544	-19	-50	-45	-114
2545	66	80	-158	-12
2546	20	83	-169	-66
2547	39	-6	-64	-31
2548	44	69	-161	-48
2549	40	47	-83	4

ที่มา: จากการคำนวณ

สรุปได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2537-2549 ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อ ปรากฏว่า ในส่วนของสินเชื่อภาคการเกษตรส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อภาคการเกษตรใน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน ในส่วนสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาค การเกษตรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมาส่งผลทำให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือ ตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และหากเทียบกับการ เติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนพบว่าสินเชื่อนอกภาคการเกษตรใน จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือ ตอนบน

การที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการเน้นให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรเป็นหลักนั้นพบว่าทำให้ สินเชื่อนอกภาคการเกษตรของจังหวัดแม่ฮ่องสอนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำเนื่องจาก มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว แต่หากพิจารณาในส่วนของภาคการเกษตรพบว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรก่อให้เกิดการ เติบโตทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโต ของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดแม่ฮ่องสอนควรมีการเน้นให้สินเชื่อภาคการเกษตร มากขึ้นเพื่อให้เศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวเกิดการเติบโตมากขึ้น

ส่วนใหญ่สินเชื่อรวมแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนในปีที่ผ่านมาส่งผลให้สินเชื่อใน ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน แต่การที่ สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้นนั้นมาจากการเน้นให้สินเชื่อในส่วนของนอกภาค การเกษตรเป็นหลักแต่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนทำให้มูลค่า ผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยแสดงให้เห็นว่าการให้สินเชื่อแก่นอกภาคการเกษตร แต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือตอนบนน้อย แต่ หากพิจารณาในส่วนของภาคการเกษตรพบว่า สินเชื่อภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือ ตอนบนทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงแสดงให้เห็นว่าการให้สินเชื่อแก่ ภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือ ตอนบนสูง

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญและเป็นศูนย์กลางในการระดมเงินทุนจากแหล่งต่างๆเพื่อนำไปจัดสรรแก่สาขาเศรษฐกิจต่างๆในแต่ละภูมิภาคและแต่ละจังหวัด ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม หากมีการให้สินเชื่อแก่สาขาเศรษฐกิจต่างๆอย่างเหมาะสมก็จะทำให้เกิดการเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจด้วย จากความสำคัญดังกล่าวจึงได้ทำการศึกษาบทบาทการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือตอนบน โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้ผลการสรุปดังนี้

การศึกษากการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือตอนบนของจังหวัดต่างๆ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดตาก จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยนพบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดตาก จังหวัดแพร่ จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน และจังหวัดแม่ฮ่องสอนในปีที่ผ่านมา ส่งผลให้สินเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และเมื่อเปรียบเทียบกับ การเติบโตของสินเชื่อในภาคเหนือตอนบนพบว่า ส่วนใหญ่มีอัตราการเติบโตน้อยกว่าจังหวัดลำพูน และจังหวัดตาก เมื่อแยกพิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการให้สินเชื่อพบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนในปีที่ผ่านมา ส่งผลให้สินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และส่วนใหญ่สินเชื่อภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนยกเว้นจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดน่าน ส่วนนอกภาคการเกษตรพบว่า ส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนในปีที่ผ่านมาส่งผลให้สินเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน และส่วนใหญ่สินเชื่อนอกภาค

การเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินค้าเชื่อนอกภาค การเกษตรในภาคเหนือตอนบนยกเว้นจังหวัดลำพูน และจังหวัดตาก

ส่วนใหญ่สินค้าเชื่อรวมแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนในปีที่ผ่านมาส่งผลให้สินค้าเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบน แต่การที่สินค้าเชื่อในภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงขึ้นนั้นมาจากการเน้นให้สินค้าเชื่อในส่วนของนอกภาค การเกษตรเป็นหลักแต่สินค้าเชื่อนอกภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยแสดงให้เห็นว่าการให้สินค้าเชื่อแก่นอกภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือตอนบนน้อย แต่หากพิจารณาในส่วนของภาคการเกษตรพบว่า สินค้าเชื่อภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงแสดงให้เห็นว่าการให้สินค้าเชื่อแก่ภาคการเกษตรแต่ละจังหวัดในภาคเหนือตอนบนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจในภาคเหนือตอนบนสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารุ่นนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นข้อเสนอแนะจากการศึกษา และส่วนที่สองเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารุ่นต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. สินค้าเชื่อทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนเน้นให้สินค้าเชื่อในส่วนของนอกภาคการเกษตรเป็นหลักแต่สินค้าเชื่อนอกภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตน้อยกว่าการเติบโตของสินค้าเชื่อนอกภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน แสดงให้เห็นว่าการให้สินค้าเชื่อแก่นอกภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวน้อย ดังนั้นหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรเข้าไปดูแลและกำหนดนโยบายเพื่อให้การให้สินค้าเชื่อแก่นอกภาคการเกษตรมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. สินค้าเชื่อภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเหนือตอนบนมีการเติบโตสูงกว่าการเติบโตของสินค้าเชื่อภาคการเกษตรในภาคเหนือตอนบน แสดงให้

เห็นว่าทำให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคดังกล่าวสูง ดังนั้นหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดมาตรการหรือนโยบายเพื่อชักจูงธนาคารพาณิชย์จัดสรรเงินให้สินเชื่อแก่ภาคการเกษตรทุกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาผู้ใช้ควรมีความระมัดระวังก่อนนำมาใช้เนื่องจากเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลาหลายปี การนำตัวเลขมาใช้ในการคำนวณควรมีการตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเพื่อลดความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในการคำนวณ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวที่นำมาใช้ในการคำนวณเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในอดีต ดังนั้น การวิเคราะห์จึงเป็นผลที่เกิดขึ้นแล้วและการนำมาใช้ในการคาดคะเนอนาคตอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

2. ควรมีการใช้แบบจำลองอื่นๆมาใช้ในการวิเคราะห์เพิ่มเติม หรือ ศึกษาปัจจัยต่างๆที่สามารถเป็นตัวกำหนดระดับของผลิตรวมให้เพิ่มมากขึ้น เช่น ระดับเทคโนโลยีในระดับต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นส่วนช่วยในการวางแผน เพื่อให้การกระจายสินเชื่อมีความเหมาะสมมากขึ้น

3. การศึกษาถึงผลกระทบของปริมาณเงินให้สินเชื่อภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรจากสถาบันการเงินภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลในแต่ละภูมิภาคต่อการเติบโตของเศรษฐกิจของประเทศ โดยสถาบันการเงินภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาล เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน เป็นต้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กัญญา กุณทีกาญจน์. 2540. เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น. เชียงใหม่: โครงการตำรามหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

เทวินทร์ อุ่นทานนท์. 2548. บทบาทของสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีผลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2536. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2536.

_____. 2537. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2537.

_____. 2538. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2538.

_____. 2539. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2539.

_____. 2540. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2540.

_____. 2541. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2541.

_____. 2542. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2542.

_____. 2543. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2543.

_____. 2544. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2544.

_____. 2545. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2545.

_____. 2546. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2546.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2547. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2547.

_____. 2548. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2548.

_____. 2549. รายงานรายงานเศรษฐกิจและการเงินปี พ.ศ. 2549.

ปนัดดา โชติประเสริฐ. 2532. บทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิ์. 2538. การศึกษาการกระจายสินเชื่อบริการของธนาคารพาณิชย์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรนพ พุกกะพันธ์. 2544. การบริหารธนาคารพาณิชย์. กรุงเทพมหานคร: จามจุรีโปรดักส์การพิมพ์.

ไพรินทร์ ธนะจันทร์. 2539. บทบาทของธนาคารพาณิชย์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รัตนา สายคณิต. 2544. มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์: จากทฤษฎีสู่นโยบาย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาถ. 2547. หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Stevens, B.H. and Moore, C.L. 1980. A critical review of the literature on shift – share as a forecasting technique. *Journal of Regional Science* 20(4): 419 - 437

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สมการแบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน

สมการแบบจำลองส่วนแบ่งและส่วนแปรเปลี่ยน

$$\Delta Vij_t = Vij_t - Vij_{t-1}$$

$$Vij_t = Vij_{t-1} + \Delta Vij_t$$

นำ $Vij_{t-1} = (GRP_t / GRP_{t-1})$ และ $Vij_{t-1} = (Vi_t / Vi_{t-1})$ บวกเข้าทั้ง 2 ข้างของสมการจะได้

$$Vij_t + Vij_{t-1}(GRP_t / GRP_{t-1}) + Vij_{t-1}(Vi_t / Vi_{t-1}) = Vij_{t-1} + \Delta Vij_t + Vij_{t-1}(GRP_t / GRP_{t-1}) + Vij_{t-1}(Vi_t / Vi_{t-1})$$

จัดรูปแบบสมการใหม่ได้ดังนี้

$$\Delta Vij_t = Vij_{t-1}(GRP_t / GRP_{t-1}) - Vij_{t-1} + Vij_{t-1}(Vi_t / Vi_{t-1}) - Vij_{t-1}(GRP_t / GRP_{t-1}) + Vij_t - Vij_{t-1}(Vi_t / Vi_{t-1})$$

$$\Delta Vij_t = [Vij_{t-1}(GRP_t / GRP_{t-1}) - Vij_{t-1}] + [Vij_{t-1}(Vi_t / Vi_{t-1}) - Vij_{t-1}(GRP_t / GRP_{t-1})] + [Vij_t - Vij_{t-1}(Vi_t / Vi_{t-1})]$$

$$\Delta Vij_t = Vij_{t-1}[(GRP_t / GRP_{t-1}) - 1] + Vij_{t-1}[(Vi_t / Vi_{t-1}) - (GRP_t / GRP_{t-1})] + Vij_t - Vij_{t-1}[(Vi_t / Vi_{t-1})]$$

นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง = ส่วนแบ่งของท้องถิ่น + ส่วนเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วน +

ส่วนเปลี่ยนแปลงตามผลต่าง

- โดยที่
- GRP = มูลค่าผลิตภัณฑ์ภูมิภาคเบื้องต้น
 - Vij = ค่าของตัวแปรในสาขาเศรษฐกิจที่ i สำหรับท้องถิ่น j
 - Xi = ค่าของตัวแปรในระดับประเทศ
 - $t-1$ = ต้นช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ภาคผนวก ข

วิวัฒนาการและการเติบโตของธนาคารพาณิชย์

วิวัฒนาการและการเติบโตของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

การก่อตั้งธนาคารพาณิชย์ของไทย

การก่อตั้งธนาคารพาณิชย์ของไทย จำแนกออกได้เป็นสองกลุ่ม คือ ธนาคารพาณิชย์ที่ก่อตั้งโดยพระราชวงศ์ และธนาคารพาณิชย์ที่ก่อตั้งโดยชาวจีน ซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้ (พรนพ, 2544: 29-34)

1. ธนาคารพาณิชย์ที่ก่อตั้งโดยพระราชวงศ์

ธนาคารพาณิชย์ที่ก่อตั้งโดยพระราชวงศ์ร่วมกับชาวจีนได้แก่ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด กล่าวคือ ธนาคารไทยในสมัยนั้นได้มองเห็นถึงความสำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและควรสนับสนุนให้คนไทยได้เข้ามามีบทบาทในธนาคารพาณิชย์และธุรกิจการค้าต่างๆ โดยการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เป็นสิ่งที่ต้องใช้เงินทุนและความรู้ความชำนาญมาก ซึ่งการก่อตั้งธนาคารพาณิชย์ของพระราชวงศ์เริ่มโดยพระเจ้านั่งยาเธอ กรมหมื่นมหิศรราชหฤทัย

พระเจ้านั่งยาเธอ กรมหมื่นมหิศรราชหฤทัย เสนาบดีกระทรวงการคลังมหาสมบัติพระบิดาแห่งการธนาคารไทย ทรงมีพระดำริเริ่มตัดสินพระทัยตั้งธนาคารพาณิชย์ของชาวไทยขึ้นเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ. 2449 โดยใช้ชื่อว่า “บริษัทเบงก์สยามกัมมาจล ทุนจำกัด” เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม ร.ศ. 125 และได้รับพระบรมราชานุญาตให้รับจดทะเบียนเป็นธนาคารได้ เมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2449 โดยได้มีการกำหนดไว้ว่า หุ้นของธนาคารส่วนใหญ่ต้องเป็นของคนไทย กำหนดให้ชาวต่างด้าวหรือคนในบังคับของต่างชาติถือหุ้นไม่เกิน 1 ใน 3 ของหุ้นทั้งหมด การถือหุ้นของเบงก์สยามกัมมาจล เมื่อเริ่มต้นปรากฏว่ามีจำนวน 3,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 1,000 บาท รวมเป็นทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 3,000,000 บาท

การที่ธนาคารสยามกัมมาจล ทุนจำกัด ยอมให้ชาวตะวันตกถือหุ้นบางส่วนเนื่องจากเพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจธนาคาร ทั้งนี้เพราะการประกอบธุรกิจธนาคารในขณะนั้นล้วนเป็นธนาคารของชาติตะวันตกแทบทั้งสิ้น การค้าขายกับต่างประเทศของไทยต้องพึ่งบริการของธนาคารของชาติตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการให้ชาติตะวันตกถือหุ้นบางส่วนยอมเป็นประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจธนาคาร ทั้งในด้านการติดต่อและการเรียนรู้ทางการบริหาร

การดำเนินงานของธนาคารสยามกัมมาจล ทุนจำกัด ในระยะแรกเป็นไปได้ด้วยดี แต่เมื่อมีการโอนการบริหารงานจากชาวต่างชาติให้มาอยู่ในมือของคนไทย ในระยะแรกมีปัญหาพอสมควรเนื่องจากขาดความชำนาญในการบริหารงานและขาดความรัดกุมในการควบคุมตรวจสอบภายในของธนาคาร เช่น การเกิดวิกฤตการณ์ของธนาคารปี พ.ศ. 2452 กล่าวคือ ในสมัยที่นาย ช.ยุเสงศวะโกเสศ ได้รับพระราชทานนามเป็นนายฉลอง ไนยนารถ เป็นผู้จัดการธนาคาร ได้เกิดความผิดพลาดและการฉ้อฉลในการบริหารงาน โดยได้มีการนำเงินของธนาคารไปใช้ในธุรกิจส่วนตัวและนำธนาคารสยามกัมมาจล ทุนจำกัดเข้าไปผูกพันกับธนาคารจีนสยามทุน และบริษัทโรงสีข้าวไทยซึ่งมีปัญหาทางด้านการเงิน จนเป็นเหตุให้ธนาคารต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ในการดำเนินธุรกิจธนาคาร

อย่างไรก็ตามรัฐบาลในสมัยนั้น ได้แก้ไขปัญหาวิกฤตของธนาคารโดยให้พระคลังข้างที่เข้าแก้ไขปัญหาด้วยการใช้เงินของพระคลังข้างที่เป็นเงินถึง 1,634,000 บาท และซื้อหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยให้กิจการของธนาคารสามารถดำเนินงานต่อไปได้ หลังจากวิกฤตการณ์ในครั้งนี้กิจการของธนาคารสยามกัมมาจล ทุนจำกัด ก็ดำเนินกิจการมาด้วยดี และมีนัยยะที่ค่อนข้างอนุรักษ์นิยมเมื่อประเทศสยามเปลี่ยนชื่อเป็น “ไทย” แแบงก์สยามกัมมาจล ทุนจำกัด จึงเปลี่ยนชื่อมาเป็นธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2482 เป็นต้นมา

2. ธนาคารพาณิชย์ที่ก่อตั้งโดยชาวจีน

ระบบธนาคารพาณิชย์ของไทยนอกจากจะเริ่มต้นโดยชาวตะวันตกแล้ว ชาวจีนยังมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกิจการธนาคารในประเทศไทย หลังจากการก่อตั้งสาขาธนาคารของชาติตะวันตก และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ที่ได้กล่าวมาแล้ว ธนาคารพาณิชย์ที่ตั้งขึ้นในช่วงหลังส่วนใหญ่เป็นธนาคารที่ก่อตั้งโดยชาวจีนในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากชาวจีนในประเทศไทยประกอบอาชีพทางการค้าและเป็นชนชั้นที่กล้าเสี่ยงในการประกอบธุรกิจการค้า ดังนั้นเมื่อการค้าต่างประเทศของไทยได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วธุรกิจธนาคารพาณิชย์จึงได้เจริญควบคู่กับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ชาวจีนจึงเป็นชนชั้นผู้ประกอบการจึงเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญในธุรกิจธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทย

การตั้งธนาคารพาณิชย์เป็นจำนวนค่อนข้างมากในระยะแรก ทำให้มีการแข่งขันกันมาก ธนาคารของชาวจีนที่ก่อตั้งขึ้นในระยะแรก ขาดความชำนาญและฐานการดำเนินงานที่มั่นคง ทำให้ธนาคารหลายแห่งต้องเลิกกิจการไป จากธนาคารของชาวจีนในประเทศไทยจำนวน 11 ธนาคาร ที่เริ่มก่อตั้งในช่วงปี พ.ศ. 2450-2481 ปรากฏว่ายังคงเปิดดำเนินการอยู่จนถึงปัจจุบันมีเพียง 2 ธนาคารเท่านั้น คือ ธนาคารหวังลี่จัน ซึ่งตั้งในปี พ.ศ. 2476 ต่อมาได้เป็นชื่อเป็นธนาคารหวังหลี แต่คนไทยส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นธนาคารของครอบครัวจึงได้เปลี่ยนชื่อใหม่อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เป็นไปตามหลักสากล จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารนครนรณ จำกัด ส่วนธนาคารตันเป็งซุน ซึ่งตั้งในปี พ.ศ. 2477 ได้เปลี่ยนชื่อหลายครั้ง เช่นชื่อ ธนาคารไทยพัฒนา จำกัด เมื่อประสบปัญหาทางการเงินจนผู้ฝากกรมกันถอนเงินออกจากธนาคาร เนื่องจากไม่เชื่อมั่นในสถานการณ์ทางการเงินของธนาคาร ปรากฏว่า ธนาคารศรีนคร จำกัด ได้เข้าช่วยเหลือทางการเงินเพื่อไม่ให้ธนาคารต้องล้มและกลายเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และได้เปลี่ยนชื่อเป็น ธนาคารมหานคร จำกัด ในเวลาต่อมา

ซึ่งหลังช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งทางการมีนโยบายสนับสนุนการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ และเปิดสาขาจำนวนมาก จนกระทั่ง พ.ศ. 2505 เมื่อมีพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ จึงได้เริ่มจำกัดการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ของเอกชนโดยถึงสิ้น พ.ศ. 2505 มีธนาคารพาณิชย์ไทยเปิดดำเนินการทั้งสิ้น 14 แห่ง และสาขาธนาคารต่างชาติ 11 แห่ง หลังจาก พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา มีธนาคารพาณิชย์ไทยเกิดขึ้นใหม่อีกเพียงแห่งเดียวคือ ธนาคารเอเชียทรัสต์ ซึ่งตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2508 ส่วนธนาคารกรุงไทยซึ่งเกิดขึ้นใน พ.ศ. 2509 ถือเป็นการรวมกิจการของสองธนาคารที่มีอยู่แล้ว คือ ธนาคารเกษตรและธนาคารมณฑล อย่างไรก็ตามกรณีของธนาคารเอเชียทรัสต์ได้หลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามคำสั่งของทางการและมีการจงใจทุจริตฐานะการเงินของธนาคารจนเจ้าหน้าที่ต่างประเทศขาดความเชื่อมั่น ทำให้ทางการต้องเข้าไปแก้ไขเพื่อฟื้นฟูกิจการ โดยทำให้ธนาคารมีสภาพเป็นธนาคารของรัฐ ซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น “ธนาคารสยาม” ซึ่งแม้การแก้ปัญหาดังกล่าวจะได้ผลระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากทางการได้พิจารณาว่าการมีธนาคารพาณิชย์ของรัฐ 2 ธนาคารในขณะเดียวกัน คือ ธนาคารสยามและธนาคารกรุงไทย มิใช่แนวทางที่ดีที่สุดในการบริหารธนาคารของรัฐ จึงได้รวมธนาคารสยามเข้ากับธนาคารกรุงไทยใน พ.ศ. 2530 ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 ได้มีการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ไทยของรัฐเพิ่มขึ้น 1 แห่ง คือ ธนาคารรัตนสิน ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยเพิ่มขึ้นจาก 15 แห่ง เป็น 16 แห่ง และในเวลาเดียวกัน ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แทรกแซงธนาคารพาณิชย์ที่มีหนี้เสียมากเกินไปเกินกว่าเงินกองทุนที่มีอยู่ และไม่ประสบความสำเร็จในการเพิ่มทุน ด้วยการให้ลดทุนจดทะเบียน และเพิ่มทุนโดยการแปลงหนี้ที่ธนาคารพาณิชย์กู้ยืมจาก

กองทุนฟื้นฟูเป็นทุน ส่งผลให้กองทุนฟื้นฟูเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ที่ถูกแทรกแซง โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้าแทรกแซงธนาคารศรีนครเป็นแห่งแรกในวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2541 จากนั้นในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541 ได้เข้าแทรกแซงธนาคารมหานคร ธนาคารนครหลวงไทย และธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ทำให้ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 4 แห่งกลายเป็นธนาคารของรัฐ ในวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2541 กระทรวงการคลังร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทยออกมาตรการฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับธนาคารพาณิชย์ไทยด้วยการให้ธนาคารมหานครและธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การรวมกิจการเข้ากับธนาคารกรุงไทย(รวมกิจการกับธนาคารมหานคร เมื่อ พฤศจิกายน พ.ศ. 2541) ในกรณีของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ซึ่งเปลี่ยนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ดูแลต่อไป นอกจากนี้ยังได้ให้ธนาคารแหลมทองและธนาคารสหธนาคารลดทุนและแปลงหนี้เป็นทุนรวมทั้งให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร โดยธนาคารแหลมทองรวมกิจการเข้ากับธนาคารรัตนสิน(รวมกิจการ เมื่อ กันยายน พ.ศ. 2541) ส่วนธนาคารสหธนาคารและบริษัทเงินทุน 12 แห่ง รวมกิจการเข้ากับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ ซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารไทยธนาคาร(เมื่อ ธันวาคม พ.ศ. 2541)

นอกจากนี้แล้วธนาคารแห่งประเทศไทยยังได้เข้าแทรกแซงการดำเนินงานของธนาคารนครชน เมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2542 เนื่องจากส่วนของผู้ถือหุ้นและเงินกองทุนชั้นที่ 1 ดุลลบ หลังจากได้มีการกันสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามเกณฑ์ทยอยการกันสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย (ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ธนาคารพาณิชย์ต้องกันสำรองในอัตราร้อยละ 40) ผลจากการแทรกแซงดังกล่าวทำให้กองทุนฟื้นฟูกลายเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายที่จะขายธนาคารพาณิชย์เหล่านี้ให้กับผู้ร่วมลงทุนที่มีศักยภาพสูงต่อไป หลังจากที่ได้มีการประกาศขายธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลที่กองทุนฟื้นฟูถือหุ้นใหญ่ให้แก่ผู้ลงทุนเอกชน กองทุนฟื้นฟูได้บรรลุข้อตกลงและได้ทำการขายหุ้นธนาคารนครชนให้แก่ ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด ซึ่งภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดนครชน และขายหุ้นธนาคารรัตนสินให้กับธนาคารยูไนเต็ดโอเวอร์ซีส์ ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารยูโอบีรัตนสิน นอกจากนี้ธนาคารไทยท努 ซึ่งได้ทำการขายหุ้นเพิ่มทุนให้กับธนาคารดีบีเอสก็ได้ทำการเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารดีบีเอสไทยท努

ณ ปัจจุบันมีจำนวน 15 แห่ง ประกอบด้วย ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารทหารไทย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารนครหลวงไทย ธนาคารไทยธนาคาร ธนาคารสินเอเชีย ธนาคารเกียรตินาคิน ธนาคารแลนด์แอนด์เฮ้าส์เพื่อรายย่อย ธนาคารธนชาติ ธนาคารทีสโก้ ธนาคารยูไนเต็ดโอเวอร์ซีส์ และธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นายประภาส เมืองพระ
วัน เดือน ปี ที่เกิด	20 ตุลาคม 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2547
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่สินเชื่อ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด(มหาชน)